

Dags att byta ut FN!

► FN har under årens lopp "utvecklats" till att bli en organisation där inkompetens och korruption härskar. Dags att bilda ett "demokraternas förbund", anser Ted Eke-roth i en debattartikel.

Sidan 15

Svag muslimsk integration

► Den danske psykologen Nicolai Sennels uttryckte skepsis beträffande muslimska invandrades möjligheter att integreras i ett västerländskt samhälle.

Sidan 16

SDU:are kämpar för naturen

► Daniel Petersson och Henrik Persson från SDU i Landskrona har skissat fram idéer om att bygga så kallade organiska hus. Därmed slår de ett välbehövligt slag för vår miljö och vår natur.

Sidan 18

Kaldeiska Irak-flyktingar sågar sossarnas Södertälje

Kristna invandrare från Irak och andra länder i Mellanöstern ställer sig i allt högre grad kritiska till det socialdemokratiskt ledda vänsterstyret i Södertälje. Bilden är hämtad från kaféet i Södertäljes nyrestaurerade stadsbibliotek, en populär mötesplats för människor från skilda kulturer och miljöer. Foto: Photo2be

► Södertälje har, som tidigare påpekats i SD-Kuriren, utvecklats mot att bli ett Chicago i miniatyr. Det vill säga en stad där våld och skadegörelse blivit en "normal" del av vardagen och den kommunalpolitiska inaveln utgör ett reellt demokratiskt problem.

Södertälje är av hävd en av de

städer som berömmar sig av att bedriva en så kallat generös flyktingpolitik. Men när flyktingarna väl är på plats görs föga för att få dem att bli delar av det svenska samhället; integrationspolitiken fungerar dåligt eller inte alls. Dessutom kan man skönja de första tecknen till en begynnande islamisering.

Det är vidare ett faktum att de traditionella värden som en gång höll ihop det svenska samhället nu så gott som avskaffats av makthavarna, i Södertälje som på andra håll. Beprövade normer om familj och äktenskap har fått ge vika till förmån för homovigslar och annat flum.

Följden av den här utvecklingen har blivit att ett betydande antal kaldéer och andra kristna från Mellanöstern i Södertälje sökt sig till Sverigedemokraterna, vars politik man menar kan bidra till att få staden på rätt köl.

Sidan 10

Gott nytt valår!

Sidan 3

Minareterna och makten

Sidan 4

Apatiska flyktingbarn

Sidan 6

Är inte en av SVT:s viktigaste uppgifter att värna om demokratin?

DEN 18 JANUARI HÖLL Publicistklubben (PK) i Stockholm en debatt på temat "Sverigedemokraterna: striden om rubrikerna". Debatten leddes av PK:s ordförande Ulrika Knutson och i panelen satt Jan Helin (Aftonbladet), Björn Johnson (Malmö högskola), Eva Landahl (SVT), Niklas Orrenius (Sydsvenskan) samt den städse uppdykande "gumman i lådan", krönikören och författarinnan Lena Sundström.

Jag minns främst tre ting från denna diskussion:

■ Eva Landahls klart uttalade målsättning att Sverigedemokraterna (SD) ska hållas utanför valrörelsens partiledardebatter med den skakiga motiveringen, att SD inte är något riksdagsparti.

■ Den, trots allt, relativa samstämmigheten om att SD:s politik på nyhetsplats ska bevakas på samma villkor som alla andra partier och att det vore fel att försöka tuga ihjäl partiet.

■ Minst sagt snacksaliga Lena Sundströms frekventa angrepp på Danmark och allt danskt av det uppenbarligen enda skälet, att Dansk Folkeparti är en inflytelserik kraft i dansk politik. När jag hörde Sundström bubbla på gick mina tankar osökt till skådespelarlegendaren Ernst-Hugo Järegårds danskhatande sjukhusdirektör, doktor Helmer, i TV-serien "Riget". Ni vet, han som klämde ur sig invektivet "Danskdjävlar!" med jämna mellanrum.

Sundström är väl aningen mer bildskön än Järegård, men hennes rosenrasande danskhat är tvivelsutan av samma kaliber. Har någon an-

målt människan för hets mot folkgrupp?

Den mest ohållbara argumentationen fördes av Eva Landahl, som alltså på en direkt fråga från SDU-

På Publicistklubben diskuterades SD av hjärtans lust (eller kanske olust). Foto: Photo2be

ordföranden Erik Almqvist vidhöll att det faktum att SD – ännu så länge – står utanför riksdagen är argument nog för att hålla partiet utanför partiledardebatterna.

Jimmie Åkesson har med all rätt gått till angrepp mot den svenska statstelevisionen, som ju lever på dina och mina pengar, för att den väljer att bortse från att Sverigedemokraterna i nästan alla 50-talet opinionsmätningar, eller vad det nu är, under senare år klarat riksdagsspärren på fyra procent.

Eva Landahl och andra makthavare på statstelevisionen tycks också ha glömt bort att Ny demokratis Ian Wachtmeister inbjöds till slutdebatten inför valet i september 1991, trots att detta parti bara existerat i cirka ett halvår. Idag har vi alltså ett parti som funnits i drygt två decennier och sakta men säkert närmar sig den svenska parlamentarismens finrum, men som trots det stängs ute i kylan.

Det är precis som Ystads Allehanda framhåller i en ledare den 1/2,

nämligen att med Jimmie Åkesson frånvarande i partiledardebatterna kommer de övriga sju partierna att få prata på fritt om SD utan att Jimmie får tillfälle att bemöta detta.

Jag som trodde att en av SVT:s främsta uppgifter var att värna om demokratin ... Nu hoppas jag att många av er partibröder och -systar därute bombarderar SVT med mejl, brev, vykort och telefonsamtal och visar vad ni tycker om diskrimineringen av minst fem procent svenskar!

Närmare i tiden ligger det av SD:s internationelle sekreterare Kent Ekeroth förtjänstfullt arrangerade endagsseminariet om islam i Stockholm den 31 januari – "Ickemuslimer under islam". Inbjudna var tre – var och en på sitt sätt – högt kvalificerade experter på islam: Kuel Jok, universitetslektor i Helsingfors med sina rötter i Sudans extremmuslimiska miljö, Farshad Kholgi, dansk-iransk debattör, estradör och föreläsare samt flykting undan den brutala Khomeiny-regimen i Iran, samt den danske psykologen Nicolai Sennels, bestsellerförfattare med boken Bland kriminella muslimer.

Mer om detta välbesökta seminarium inne i tidningen. Här vill

jag bara uppmärksamma läsaren på Sennels skepsis gentemot muslimers vilja och möjligheter att anpassa sig till och integreras i ett västerländskt samhälle. Sennels pessimism kompletterades å andra sidan av Kholgis frejdade förespråkande av de västerländska idealen om yttrandefrihet, tolerans och demokrati.

Kent Ekeroth framhöll i sin välkomsthälsning att den fortgående islamiseringen av vår del av världen är en av Sverigedemokraternas absolut viktigaste frågor. Visst är det så. Och SD är det enda partiet som tar denna fråga på allvar. Jag vill uppmana svenska folket att lyssna på vår varningssignal – annars kan den bli en dödsringning!

En betydande del av det här numret av SD-Kuriren tar upp frågan om integration ur olika synvinklar. Södertälje och Landskrona tas upp som två exempel på hur det står till med den saken. Båda dessa kommuner har åtminstone ett gemensamt: det råder en skenande tillväxt av grov kriminalitet som har sina rötter i ett alltför långt och aningslöst socialdemokratiskt maktinnehav.

Ytterligare nyckelfrågor för Sverigedemokraterna rör våra pensionärs och sjukas utsatta situation i ett allt kallare och allt likgiltigare samhälle, där det inte spelar någon större roll om den borgerliga Alliansen eller den osmakligt röd-gröna Sahlin-konfekten bestämmer.

Också i dessa livsviktiga frågor är det Sverigedemokraterna som står för det egentligen enda gångbara alternativet! ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

De skamliga sexhärvorna i historiens ljus: lär de sig aldrig något?

ODISCIPLINERADE sexuella aktiviteter har varit ett gissel för mänskligheten ända sedan Ormen förförde Eva i Edens lustgård och Eva därpå i sin tur frestade Adam med den förbudna frukten.

Detta faktum fick en lärare och mångfacetterad illustration åtskillig tid därefter då konung David i Jerusalem fattade tycke för Batseba, vilken dock redan var gift med hettiten Uria. David trodde att han löste problemet med att skicka fram Uria i främsta stridslinjen och på så sätt få honom dödad. Fullt så enkelt var det dock inte, skulle det visa sig.

Vi människor kan inte vara utan sex men vi är samtidigt – vilket mer än väl framgår av ovanstående bibliska exempel – inte särskilt bra på att hantera det. Det har mången

amerikansk politiker fått erfa. Demokratiska senatoren Gary Hart tvingades uppge alla planer på att bli USA:s president sedan han ertappats med en älskarinna. Detsamma gäller senator John Edwards, många andra liknande exempel ej att förglömma.

Den ende topprankade amerikanske politiker som överlevt en dylik sexskandal torde vara Bill Clinton, vilken innan han blev påkommen med att idka sexlekar med en kvinnlig praktikant i Vita husets ovala kontor haft ett otal affärer med olika kvinnor. Vilken annan politiker som helst, utom just den hale Bill Clinton, skulle ha förpassats till de sälla politiska jaktmarkerna om de sysslat med samma saker som han gjorde. Clintons enda ursäkt sedan Lewinsky-affären uppdagats var: "Jag gjorde det för att jag kunde."

Jag vet inte hur golfsetet Tiger Woods resonerade då han bedrog sin svenska fru Elin med den ena älskarinnan efter den andra och samtidigt lade sin egen tillvaro i ruiner, men det bör ha varit något liknande: "För att jag kunde." Det tycks vara så att när en person nått en viss position i samhället så känner sig vederbörande nära nog osårbar och får för sig att han eller hon kan gå i land med nära nog vad som helst.

Så tycks det ha varit med förre länspolischefen Göran Lindberg

i Uppsala, jämlikhetsfanatikern – också kallad "Kommissarie Klänning" – som nyligen påkommit med byxorna nere.

Så var det säkert också med de

Justitieminister Lennart Geijer (S) var en av de få som hängdes ut i samband med bordellhärvan 1976.

höga svenska politiker, militärer, företagare och andra samhällstoppar som var involverade i den så kallade Bordellhärvan 1976. Jag har nyligen läst Deanne Rauschers och framlidne Janne Mattssons utomordentligt intressanta och avslöjande bok Makten, männen, mörklägningen. Historien om bordellhärvan 1976 (Vertigo förlag 2004), en skakande läsning för vem som helst som tidigare bara hade ytliga kunskaper om denna skandal där endast justitieminister Lennart Geijer och TV-profilen Sigvard Hammar tvingades

schavottera i offentlighetens ljus.

Men det fanns betydligt fler och namnkunnigare personer som enligt Rauscher och Mattsson köpt sex via "bordellmamman" Doris Hopps förmedling. Bland dem författarna nämner finns statsministrarna Olof Palme och Thorbjörn Fälldin, finansminister Gunnar Sträng, statsrådet Olof Johansson, riksdagens andre vice talman Cecilia Nettelbrandt med flera. I flera fall rörde det sig dessutom om sexköp av minderåriga.

Om bordellskandalen inträffat idag skulle det inte ha dröjt länge innan de som befunnits skyldiga tvingats avgå och ställts inför rätta. För 34 år sedan var läget ett annat. Då var sexköp för det första inte olagligt (utom när det gällde minderåriga). För det andra behövdes det inte mycket till påtryckningar innan media gick med på att lägga locket på. Toppolitikerna, företagarna och militärerna gick skottfria och bara de mest uppenbara syndarna hängdes ut.

Rauscher/Mattsson svarade för en journalistisk bragd när de redde ut denna skamliga härva. Jag misstänker att även Lindberg-affären kommer att nystas upp i sin helhet men betydligt snabbare.

Lär de sig aldrig något? ■

Tommy Hansson

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
0455-151 33
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sdkuriren.se

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Mattias Karlsson
Jens Leandersson
Johnny Skalin

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 0455-151 33.

Upplaga

32000 ex (februari 2010)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

SD-Kuriren på nätet – uppdateringar dygnet runt, 100 000 besök per månad.

Jimmie Åkesson önskar gott nytt valår

DEN SOM med sverigedemokratiska ögon ger sig på att summera 2009 kan lägga ännu ett framgångsrikt år till handlingarna; två val, landsdagar, framgångar i opinionsmätningarna och medialt genomslag. Jag ska här försöka sammanfatta de viktigaste händelserna under 2009.

Att få nosa på fyraprocentaren

Ett av mina starkaste minnen från vårens landsomfattande valturné är Sven-Olof Sällströms ständiga optimism. Oavsett hur dåliga siffror vi fick i opinionsmätningarna hittade han alltid ett sätt att räkna ut att vi egentligen låg mycket nära fyraprocentsspärren. Vi andra skrattade lite åt detta, men nog hade han rätt ändå. När den allra första valnattsprognosen kom upp på *val.se* stod det faktiskt "SD 4,0 %".

De under hela valkampanjen så ointresserade riksmidierna började trilla in på vår anspråklösa valvaka och telefonerna gick varma. TT gick till och med ut med ett telegram om att vi tagit ett mandat i Europaparlamentet. Tyvärr föll vi tillbaka något under de följande timmarna, men det blev en betydligt mer spännande valvaka än någon kunnat ana. Det var skoj att i ett riksväl åtminstone få nosa på den där förbaskade spärren.

Vi gjorde ett bra EU-val, trots förutsättningarna. Vi visste från början att våra basväljare inte röstar i EU-valen. Vi insåg också tidigt att konkurrensen om det mediala utrymmet skulle bli hård, inte minst

på grund av Piratpartiets vältajmade satsning och mediaetablissemangets gullande med Gudrun Schyman. Vår kampanj var omfattande men ändå en förhållandevis försiktig ekonomisk satsning. Utgångspunkten var att kampanja med små medel för att inte dränera valkassan inför 2010. Ändå nådde vi nästan hela vägen fram, vilket får betraktas som en fantastisk bedrift.

Konsekvent underskattning

EU-valet bekräftade något vi länge hävdade, nämligen att vi konsekvent underskattas i opinionsmätningarna. Med det i åtanke är det svårt att inte bli smått häpen av de siffror vi sett hos nästan samtliga institut. Det är förstas viktigt att inte stirra sig blind på någon enskild mätning, även om den mediala dramaturgin blir närmast absurd när statsvetare och andra förstasigpåare tvingas ge kloka kommentarer till partiernas uppgångar och ras i mätning efter mätning utan att hänsyn tas till den långsiktiga trenden.

För det är naturligtvis bara *den långsiktiga trenden* som är intressant. Den kan tydliggöras genom att jämföra medelvärden. Så här ser medelvärdena ut för december månad de senaste åren:

- 2006: 2,8 %
- 2007: 3,2 %
- 2008: 3,1 %
- 2009: 5,0 %

Sverigedemokraterna har dessutom legat konsekvent över fyraprocent-

spärren sedan juni 2009. Hur man än mäter, pekar kurvan uppåt.

När jag för drygt tre år sedan stod inför partiets kommunkonferens i Karlskrona och pratade om att bli "tredje, fjärde största parti i riksdagen" var det något som av många betraktades som en förvisso kaxig men sannolikt orealistisk målsättning. När jag dagen efter EU-valet berättade för en TV4-reporter om denna målsättning undrade hon om jag verkligen menade allvar.

Nu har vi varit där och nosat i flera mätningar. Även om Miljöpartiet verkar ha parkerat på tredjeplatsen, tillfälligt, är vi med i matchen. Beaktat den bekräftade underskattningen och det faktum att valkampanjen ännu inte startat, ser vi idag vår målsättning som fullt realistisk. En målsättning som nu dessutom stärkts och slagits fast av partistyrrelsen: I riksdagsvalet i september 2010 ska Sverigedemokraterna bli tredje största parti.

Stärkt position

Under året genomfördes ytterligare en omfattande kampanj, inför kyrkovalet. Om våra förutsättningar är dåliga i EU-valen är de faktiskt ännu sämre i kyrkliga val. Valdeltagandet är pinsamt lågt, och även om vissa bedömare påstår att vi gynnas av lågt valdeltagande, är det faktiskt precis tvärtom. De som stannar hemma är i mycket hög grad våra basväljare. För att lyckas måste vi nå nya väljargrupper, vilket är svårt för ett parti som så starkt förknippas med en kärnfråga i ett val med mycket

begränsat valdeltagande. Ändå gick vi tydligt framåt, vilket bekräftar att vi numera är en etablerad kraft att räkna med inom Svenska kyrkan.

Medialt genombrott – igen

Jag hävdar fortfarande att vårt mediala genombrott kom i samband med Muhammedkonflikten våren 2006, men visst har det ändå hänt

"I riksdagsvalet i september ska Sverigedemokraterna bli tredje största parti"

mycket sedan dess. Vi är idag med på ett annat sätt än tidigare. Bevakningen från landsdagarna i oktober är ett bra exempel på hur mediernas bevakning av oss har utvecklats, samtidigt som det är ett exempel på hur vi fortfarande särbehandlas. De stora medierna är på plats och de rapporterar kontinuerligt på ett ganska normalt sätt. Och så tittar man på SVT 24:s eftersändning och förvånas, nej, förargas över att de lagt in små efterhandskommentarer i de delar som de själva betraktar som icke politiskt korrekta. (Bara för att ytterligare understryka sitt förakt för den vanlige väljaren, som man inbillar sig inte är kapabel att göra egna analyser.)

Men, visst, det går åt rätt håll. Min debattartikel om islamisering i Aftonbladet gav upphov till en efterlängtd debatt. Locket lyftes och plötsligt hade vi flyttat fram våra po-

sitioner tillräckligt mycket för att få liv i diskussionen om hur regeringen kan och ska se ut efter valet. Partiets medlemsantal ökade med 15 procent på tre dagar och de mer långsiktiga effekterna har vi alltså börjat se i de många opinionsmätningar som gjorts de senaste månaderna.

De som inbillat sig att vi förlorar på att nå ut med vårt budskap har tvingats omvärdera, inte bara den verklighetsfrånvända analysen utan hela sin världsbild: "Är det verkligen så att det finns ett åsikts- och värderingsmässigt glapp mellan etablissemangen och Verklighetens folk..? Det hade vi ingen aning om..."

För mig personligen var debatten med Maud Olofsson en av årets höjdpunkter och ett konkret exempel på att vi tycks påverka politiken trots att vi ännu saknar formellt inflytande. Den islamistiske riksdagskandidat som Maud Olofsson drogs med i de egna leden och som hon hade uppenbara problem att ta ställning till meddelade så småningom att han inte längre avser kandidera till riksdagen...

Gott nytt valår

Med denna korta sammanfattning av året vill jag önska er alla ett riktigt gott nytt år. Ett år som blir det viktigaste och mest intensiva i partiets historia. ■

Jimmie Åkesson
Partiledare

Slaget om muslimerna

SVERIGES TELEVISION SÄNDE den 6 december en dokumentär vid namn "Slaget om muslimerna", i vilken det framkommer att de muslimska muslimska organisationer som anses företräda "moderat" islam, en sorts "medelväg" inom islam, i själva verket har en islamistisk agenda.

Att det förhåller sig på detta vis är knappast något som förvånar undertecknad, men för dem som inte är insatta i frågan, är jag övertygad om att dokumentären väcker en hel del tankar och frågeställningar.

I dokumentären är man tydlig med att man med islamism inte menar militanta islamister. Aje Carlbom, doktor i socialantropologi, berättar att det inte är metoderna i sig som avgör om du är islamist eller inte, utan den politiska målsättningen. Det innebär att om målet är att överbrygga klyftan mellan det "privata och det offentliga", att med hjälp av muslimska daghem, skolor, vårdinrättningar, bostadsområden och så vidare, avskärma muslimer från det övriga samhället, så är det islamism. För dessa islamister är islam en "kod för hela livet" där "islam är ett totalt levnadssätt", berättar Carlbom.

I dokumentären citeras vidare boken "Att förstå islam", 1991, av Mahmoud Aldebe (som låg bakom det uppmärksammade brevet 2006 till Sveriges riksdagspartier, där

han uppmanade till särslagstiftning för landets muslimer), ordförande för Sveriges Muslimska Förbund (SMF), som är en del av paraplyorganisationen Sveriges Muslimska Råd (SMR), där bland annat följande står att läsa:

"Islam ger alla människor ganska bestämda anvisningar, som ska följas i livets alla förhållanden. Anvisningarna är allomfattande och inkluderar moraliska, andliga, sociala, politiska och ekonomiska sidor av tillvaron."

Det kan inte bli tydligare.

"Inarbetade relationer i riksdagshuset"

Det berättas att företrädarna för denna "moderata" linje ofta syns i debatten, att de har goda kontakter med myndigheter, riksdag och regering. Det berättas också att de har sitt centrum i Sveriges mest kända moské, Södermalmsmoskén i Stockholm.

I nämnda moské har Sveriges Muslimska Råd sitt högkvarter. Carlbom pekar på att just SMR har fungerat som en slags konsult i religiösa frågor de senaste 15-20 åren, och att de har "inarbetade relationer i riksdagshuset" och "i regerings-sammanhang". Det är till Södermalmsmoskén politikerna kommer när det händer något som har med "muslimer att göra", säger man stolt i moskén.

Förutom Sveriges Muslimska

En slöjbetäckt Mona Sahlin (tv), tillsammans med Mahmoud Aldebe, ordförande för Sveriges Muslimska Förbund, i Södermalmsmoskén i Stockholm.

Råd, lyfts Islamiska Förbundet, Sveriges Unga Muslimer och Sveriges Muslimska Förbund upp i dokumentären. Dessa fyra organisationer pekas ut som Sveriges fyra största företrädare för landets muslimer, samtliga med en islamistisk agenda.

Abdirisak Waberi, ordförande Islamiska förbundet, erkänner för övrigt i dokumentären att han vill leva i ett samhälle styrt av islam. Ahmed Al-Mofty, bland annat ledamot i Sveriges Muslimska Råds styrelse, är lika tydlig och erkänner att ett samhälle styrt av koranen är "det bästa" samhället.

På Sveriges Unga Muslimers

hemsida lyfts i sin tur den muslimska staten fram som en självklarhet och följande står bland annat att läsa:

"Islam har fastlagt vissa universella och fundamentala rättigheter för mänskligheten som helhet, vilka ska observeras och respekteras under alla omständigheter, oavsett om en person är bosatt inom den muslimska statens territorium eller utför det."

Kvinnan underordnad mannen

Hälften av Sveriges tolv muslimska friskolor är enligt dokumentären organiserade i Sveriges Islamiska Skolor, som är en del av Islamiska Förbundet. I deras regelverk står bland annat följande att läsa:

"Mannen ska utföra alla sysslor som sker utanför hemmet [...] Kvinnan har sina plikter inom hemmet [...] Mannen är familjens överhuvud."

Abdirisak Waberi och Ahmed Al-Mofty försvarar föga förvånande denna inställning. Ahmed Al-Mofty säger också att initiativet till skilsmässa är mannens, inte minst för att mannen har mer "förstånd" än vad kvinnan har.

Koranen kan ej ifrågasättas

Ahmed Al-Mofty säger vidare att koranen inte kan ifrågasättas, att det absolut inte går att ta bort en enda bokstav i koranen. För den som

inte har läst koranen kan jag bara uppmana till att göra det, för då lär man förstå vad det innebär att leva i ett samhälle styrt av sharialagar, ett samhälle som vilar på profeten Muhammeds ord och livsgärning.

Muhammed var, för den som inte vet detta, en härförare, mördare och rövare, med ett otal liv på sitt samvete. Därför är smått lustigt när Abdirisak Waberi hävdar att profeten Muhammed "aldrig" slog någon.

En grupp med speciella behov

Bilden av Sveriges muslimer som en "speciell grupp" med "speciella behov", börjar nu få fotfäste även bland våra makthavare; oavsett om vi pratar om att flickor och pojkar ska ha separat undervisning, att kvinnor och män ska värderas olika, att djur ska plågas till döds genom halal-slakt, eller varför inte genom att man tar fram ett speciellt mode för muslimska kvinnor samt att muslimska kvinnor inte får dansa, ha pojkvän eller visa sig i baddräkt. Våra riksdagspartier spelar i själva verket med i detta spel, vilket framkommer med tydlighet i dokumentären. Och det är ett farligt spel. ■

Richard Jomshof
Redaktionen

www.sdkuriren.se

Gabriellas funderingar

Det är den 31 januari 2020 idag. Jag läser i tidningen att om det vore val idag hade Sverigedemokraterna blivit andra största parti. Bara riksdagspartiet, bestående av före detta Socialdemokratiska arbetarpartiet, Moderaterna och Folkpartiet hade fått ett högre valresultat, med några få procentenheter. Kanske kommer SD att kunna bilda regering helt av egen kraft efter nästa val. Centerpartiet, Miljöpartiet och Vänsterpartiet för en tynande tillvaro och riskerar att åka ur riksdagen. Sverigedemokraterna är sedan många år den enda konservativa kraften i värdefrågor, sedan Kristdemokraterna åkte ur riksdagen redan 2010, då SD gjorde sitt inträde.

Förra valrörelsen, 2018, kunde SD annonsera i alla medier på samma villkor som alla andra partier, små som stora. Vi var representerade i alla stora TV-sända debatter och vår partiledning fick publicerat många intressanta och viktiga debattartiklar i våra största tidningar. Jag reflekterade också vid den tiden över hur det egentligen gick till när SD började benämnas som bara Sverigedemokraterna, utan epitet som "främlingsfientliga", "islamofobiska" och "rasistiska". Jag har för mig att den typen av benämningar upphörde när det internationella samfundet började protestera högljutt mot behandlingen av partiet från medias och etablissemangets sida, och FN hotade med sanktioner mot Sverige då demokratin blivit satt på undantag i landet. Att partiet fick draghjälp av några folk-kära artister, skådespelare och kulturpersonligheter gjorde förstas sitt till. Inte många människor tyckte det var okej att kalla den populära nye programledaren för Allsång på Skansen för rasist.

Jag var med på ett trevligt medlemsmöte med partiet för några veckor sedan; jag var anlitad som föreläsare och det var en mycket positiv stämning i lokalen. Plötsligt hördes det en skarp knall utanför fönstret och jag ryckte till och tystnade i min monolog. Det tog mig några sekunder att uppfatta att alla i min publik satt tysta och tittade på mig och väntade på att jag skulle fortsätta där jag så abrupt hade slutat. Då slog det mig att vi kommit väldigt långt de senaste tio åren. Om det hade varit 2010 hade alla i lokalen skruvat oroligt på sig och tittat mot fönstret, där flera företrädare hade samlats med mobiltelefonerna i högsta hugg, redo att ringa det polisbefäl som redan hade underrättats om våra planer på att ha ett möte i lokalen. Varje oväntat ljud tolkades då som en förvarning om en attack på våra demokratiska rättigheter. Den här gången är knallen bara en smällare som några ynglingar lekt med på gatan.

Det har lönat sig att kämpa för vårt land och för våra rättigheter. Inte bara har det gjorts flera omvälvande samhällsförändringar på områdena kultur, försvar och integration, vi kan dessutom garantera medborgarnas rättigheter och deras trygghet, och ge våra äldre en värdig sista tid i livet, allt tack vare modiga sverigedemokraters oförtröttliga arbete och starka tro på att förnuftet en dag skulle segra. Med detta önskar jag alla mina läsare ett fortsatt gott 2020, och jag hoppas att ni alla vill vara med oss när vi går en ännu ljusare framtid till mötes. Vi ses i valrörelserna!

Jimmie Åkesson: "Avveckla DO!"

Med anledning av fallet där en muslimsk man vägrade skaka hand med en kvinnlig chef, och därefter med diskrimineringsombudsmannens hjälp tilldömdes skadestånd, återaktualiserar Sverigedemokraterna sitt krav på att DO bör läggas ned.

SD: partiledare Jimmie Åkesson kommenterar:

– Vi behöver inte en skattefinansierad myndighet som bekämpar svenska traditioner såsom adventsljusstakar och kyrkliga skolavslutningar och som utverkar skadestånd åt muslimska fundamentalister som vägrar att anpassa sig till de normer som vår samhällsgemenskap är byggd på. ■

Minareter:

Maktsymboler för islam i Europa

SLUTET AV NOVEMBER förra året röstade 57,5 procent av schweizarna i en folkomröstning initierad av Schweiziska folkpartiet (SVP) för att införa byggstopp för minareter. Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson välkomnade i ett uttalande resultatet av folkomröstningen. Det har i debatten talats om religiös intolerans, men minaretförbudet i Schweiz innebär på intet sätt att muslimer hindras i sin religionsutövning.

– Religionsfrihet är inte detsamma som en absolut rätt att i strid med folkviljan få göra och bygga vad som helst i en religions namn. Minareterna är en av de främsta symbolerna för såväl mångkulturalismen som islamiseringen av Europa.

Så uttryckte sig Jimmie Åkesson sedan det blev klart att schweizarna avvisat nybyggen av minareter, varav det redan finns fyra i alplanet. Han var givetvis ensam bland svenska partiledare om att inta den ståndpunkten. Åkesson har helt rätt i att minareterna bör ses som just en symbol – frånvaron av minareter innebär alls icke att den islamska religionsutövningen försvåras.

Nej till politisk islam

Den brittiske imamen Taj Hargey visar i en kulturartikel i Expressen den 8/12 2009 förståelse för minaretförbudet i Schweiz. Hargey menar i sin artikel att det inte finns något "hållbart teologiskt argument varför islamska bönehus i väst måste ha dem" (det vill säga minareter). Han fortsätter:

"Deras ursprungliga syfte var att sprida böneutropen till en större publik från en upphöjd position och genom en icke förstärkt mänsklig röst. I dag har det hela ersatts av modern ljudteknologi, och de flesta minareter har mist sin nyttofunktion. Därför är minareter i grunden oväsentliga för samtida moskédesign. Relevantare vore att moskéer i Europa återspeglade lokal, västerländsk blandarkitektur i stället för att tanklöst imitera östliga byggnader. Med andra ord: muslimska bönerum ska smälta in i och inte se främmande ut i jämförelse med sin omgivning."

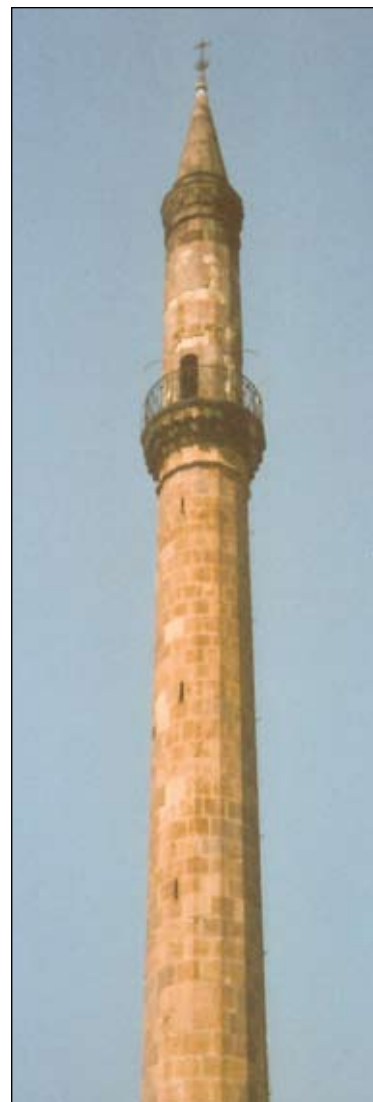
Imam Hargey uppmanar därpå muslimer som valt att slå upp sina bopålar i Schweiz eller på andra platser i Europa att inte blanda ihop kultur med tro: "Islam har ingen särskild kultur, det är ett globalt trossystem som inte kan identifieras med något enskilt kulturarv eller nationell tradition."

Ayaan Hirsi Ali, en internationellt känd före detta ledamot av Nederländernas parlament och islamkritiker som numera är bosatt i USA, ser minaretförbudet ur en nå-

got annan synvinkel. Hon skriver i Expressen den 5/12:

"Den schweiziska folkomröstningen som bannlyste byggandet av minareter har skapat debatt i hela världen. Jag tolkar den på två sätt. För det första som ett nej till politisk islam, inte till muslimer. I den meningen var det en röst för tolerans och integration, företeelser som politisk islam tillbakavisar. För det andra var resultatet ett avslöjande av det stora gapet mellan hur det schweiziska folket och den schweiziska eliten ser på politisk islam."

En bättre sammanfattning av den schweiziska folkomröstningen är svår att finna. Ayaan Hirsi Ali ser

Minareten i den ungerska staden Eger är sannolikt Europas mest kända i sitt slag och en betydande turistattraktion. Foto: Tommy Hansson

framförallt minareten som en maktsymbol.

Driva ut muslimerna

Ordet minaret kommer från arabiskans *minara*, som betyder ljusplats eller fyrtorn. En islamsk minaret är ett torn byggt i anslutning till en moskébyggnad, vilket i den övre delen är försett med ett öppet galleri eller balkong med plats för en böneutropare, *muaddhin*. Böneutroparens uppgift är att fem gånger

om dagen kalla trogna muslimer till den rituella bönen salat.

Minareten brukar ibland liknas vid den kristna kyrkans torn, men skillnaden dem emellan är att medan kyrktornet är en integrerad del av kyrkobyggnaden så är minareten vanligen placerad utanför själva moskén. Minareten form kan växla men är mestadels rund.

De första kända minareterna uppfördes i hörnen av Ammoskén i Egypten år 673 och är ett signifikativt inslag i den arabiska världens arkitektur. Den mest kända minareten på europeisk mark torde vara den i staden Eger, huvudstad i provinsen Heves i norra Ungern och känd för sitt röda vin. Jag var i Eger våren 2005 och kunde då på närmare håll beskåda detta onekligen intresseväckande byggnadsverk, som numera tjänar som turistmål och utsiktstorn. Inte långt från den smäckra minareten finns Hotel Minaret.

Staden Eger attackerades 1596 av osmanska styrkor efter en belägring som varade i sex dagar. Eger var under osmanskt styre i mer än 80 år huvudstad i en administrativ region i området. Osmanerna tog sig för att bygga om slottet, omvandla kyrkor till moskéer och uppföra minareter. Sedan osmanerna misslyckats med att inta Wien 1683 ansåg habsburgarna – som kontrollerade resten av Ungern – att det var dags att driva ut de muslimska styrkorna ur Ungern.

Katolska ligan under befäl av Karl IV av Lothringen ockuperade slottet i Buda 1686 och kunde året därpå befria Eger. En nästan sekel-lång muslimsk ockupation av denna gamla europeiska kulturstad var därmed lyckligen till ända.

Maktsymboler

När de osmanska styrkorna drog härjande fram i Europa för mellan tre och fyra århundraden sedan var det viktigt för dem att markera sitt revir från Konstantinopel till minsta bosniska bondby. De kristna dhimmis skulle lära sig underkastelse – det vill säga islam – och i det perspektivet kom moskéer med tillhörande minareter att tjäna som maktsymboler.

Idag är det, trots det välkomna minaretförbudet i Schweiz, åter fart på moské- och minaretbyggena i ett Europa där den muslimska närvaron numera uppgår till runt 14 miljoner i bara EU-länderna. Olika muslimska inriktningar tävlar om att uppföra nya stormoskéer i städer såsom London, Köln, Köpenhamn, Marseille, Berlin och nu senast i Gellerupparken i danska Aarhus. Detta trots att det redan finns omkring 10 000 muslimska gudstjänstlokaler.

Här torde minareter spela en ännu större roll som maktsymbol än vad själva moskéerna gör. Sett i ett sådant perspektiv ter sig det schweiziska minaretförbudet vara av central betydelse – hit, men inte längre! ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

I Eger finns även ett hotell uppkallat efter stadens kända minaret. Foto: Tommy Hansson

Nyanlända på arbetsmarknaden:

”Etableringen” går trögt

Varken höger eller vänster förstår att integrationspolitik är intimt förknippat med invandrarpolitik. Foto: Photo2be

R EGERINGENS PROPOSITION
”Nyanlända invandras arbetsmarknadsetablering – egenansvar med professionellt stöd” lämnades över till riksdagen i slutet av november 2009.

Det kan nämnas att Socialdemokraterna underkänner förslaget, dock inte av samma anledning som Sverigedemokraterna. Socialdemokraterna går dock så långt alliansen till mötes att de medger att de instämmer i problembeskrivningen i propositionen men inte i förslagen till lösningar. Istället anser Socialdemokraterna att det behövs en ny politik inom integrationspolitiken. Bland annat kritiserar Socialdemokraterna regeringen för att passa i frågan bosättningsfrågan och EBO som alliansen lämnar orörd. Propositionen och dess reformer kommer träda i kraft den 1 december 2010 och till detta har regeringen avsatt ytterligare 920 miljoner kronor. Tyvärr förstår varken höger eller vänster att integrationspolitiken är intimt sammankopplad med invandringspolitiken, hur stor invandringen är och vilka grupper som invandrar.

Utanförskapet - segregationen

Propositionen anger att en av regeringens mest prioriterade uppgifter är att minska utanförskapet, det vill säga segregationen. Vidare anges det att en fungerande arbetsmarknad med utökat utbud av arbetskraft är en viktig komponent i regeringens politik. Regeringen har identifierat att ett stort problem är att många invandrarer aldrig kommer in på arbetsmarknaden utan fastnar i bidragsberoende istället. I propositionen hänvisas det till undersökningar som menar att det stora problemet är att många av de som kommer till Sverige är mindre attraktiva på arbetsmarknaden. Flera är analfabeter och fastnar lätt i bidragsberoende. Trots detta är regeringens slutsats att en bättre effektivare etablering är nyckeln till lyckad integration. Inte en rad ägnas åt att reflektera över att hela invandrings- och integrationspolitiken är fullständigt vansinnig i jämförelse med övriga Europa. Med andra ord så väljer regeringen att bortse från

verkligheten och istället följa kartan oavsett hur fel den visar. I propositionen framkommer det att år 2006 var sysselsättningsgraden för nyanlända invandrarer efter fyra år i Sverige runt 60 procent för män men endast 40 procent för kvinnor. Särskiljer man gruppen invandrarer och tittar endast på invandrarer från Afrika och Asien så har mindre än 30 procent av männen och 20 procent av kvinnorna arbete efter fyra års vistelse i Sverige. En stor del av invandrarerna kommer aldrig in på arbetsmarknaden överhuvudtaget och så stor del som över 25 procent har efter nio år i Sverige aldrig haft en arbetsplats. Vidare så hänvisas det till Jan Ekbergs ESO-rapport som jag tidigare kommenterat i en bloggpost. Enligt Ekberg så är mediantiden 7 år för män och 10 år för kvinnor för att få arbete i Sverige och bli självförsörjande. Att Ekberg räknar median och inte medelvärde, beror på att de som inte inom 7 eller 10 år inte fått arbete sannolikt aldrig får något – det går inte att räkna medelvärde när de högre talen är oändliga!

För att fortsätta hänvisa till Ekbergs rapport så är endast 57 procent av invandrarerna i arbetsför ålder i sysselsättning (då är alla pensionärer och otaliga barn bortränkade vilket ger en skev kostnadsbild). Ekberg menar att den siffran måste höjas till 72 procent för att inte invandrarerna ska belasta samhällsekonomin. Som universitetslektor Lars Jansson tidigare påpekat så gör Jan Ekberg fel när han utgår ifrån att invandrarerna endast behöver betala för sig själva och andra invandrarer medan svenskarna ska få bekosta all övrig välfärd solidariskt.

Regeringens proposition noterar att det skiljer sig kraftigt åt var invandrarerna kommer ifrån för hur deras situation på arbetsmarknaden ser ut. Invandrarer från Europa etablerar sig snabbare än övriga invandrarer från övriga världen.

Svenska språket

SFI får kraftigt underbetyg då endast 27 procent fått godkänt på någon betygsnivå i svenska efter tolv månader. Samtidigt är det svårt att trola när stora grupper av analfabeter och människor som saknar

incitament att lära sig språket sätts i skolbänken. Jämförelser görs med övriga Europa i frågan om språk och viktiga delar som framkommer, men som lämnas utan förslag till införande, är exempelvis Nederländerna som ställer krav på invandrarerna bland annat genom att de själva betalar för sin undervisning och introduktionsprogram. Språktester och samhällskontrakt för invandrarer är numera regel i samtliga Västeuropeiska länder utom i Sverige. Trots propositionen beskriver hur det ser ut i övriga Europa så finns det inget förslag om införande av samma lagar och regler i Sverige. Inte heller tar Sverige efter övriga Västeuropeiska länder att endast dela ut temporära uppehållstillstånd som begränsar rätten till välfärdssystemen och arbetsmarknaden. För oss i Sverigedemokraterna är det rolig läsning eftersom övriga Europa för eller inför vår invandrings- och integrationspolitik. Så antingen är hela Europa extremt eller så är det Sverige som är extremt och Sverigedemokraterna som är normala.

Avslutande slutsatser

När det gäller anhöriginvandring så har det införts försörjningsansvar för anknytningspersonen men det finns så många undantag att i praktiken är det ingen som omfattas. Lika illa ställt är det i frågan om hälsoundersökning av de människor som kommer till Sverige. Trots att invandringen medfört att TBC, som tidigare var utrotad i Sverige, återkommit och att till stor del spridningen av HIV sker via invandring så anser regeringen endast att det är önskvärt att nyanlända genomgår hälsoundersökning och att det bör vara frivilligt för den enskilde.

Vårt att kommentera är också att nyanlända invandrarer i fråga om skyldighet att lämna uppgifter och anmäla förändringar som kan påverka ersättningen endast bör vara skyldiga att lämna uppgifter och förändringar. Alltså bör och inte ska. Detsamma gäller vid återbetalningsskyldighet så är det bör istället för ska som gäller. Det rimliga borde vara att rätt uppgifter ska lämnas och vid oriktiga uppgifter så ska återbetalningsskyldighet krävas.

Slutligen så konstaterar jag att regeringen vill behålla nuvarande ordning med frivilliga överenskommelser mellan stat och kommun i fråga om mottagande av nyanlända invandrarer. Malmö kommun framhåller dock att den statliga ersättningen inte täcker kommunens kostnader för mottagandet av invandrarer. Då får jag konstatera att invandrings- och integrationspolitiken är en enda stor förlustaffär och den etnocentrismen som råder är skrämmande. Vem i hela världen tror att alla människor som kommer till Sverige har samma förhållningsätt till arbete och självförsörjning som vi svenskar? Jo, 349 riksdagsledamöter och alla deras vasaller. ■

Jens Leandersson
Redaktionen

PARTILEDARE

Jimmie Åkessons blogg

www.sdkuriren.se

Om ... extrem EU-minister

Statsministern har nu utsett folkpartisten Birgitta Ohlsson till ny EU-minister. Det är knappast ett okontroversiellt val. Ohlsson har sedan hon trädde in på den rikspolitiska arenan som ordförande för Liberala ungdomsförbundet gett uttryck för en rad uppfattningar, som med svenska mått mätt kan betraktas som direkt extrema. I en debattartikel på Sveriges nationaldag 2001 pläderade Birgitta Ohlsson för att ”avskaffa Sverige”:

”Det är dags för oss som kallar oss för världsmedborgare att damma av världsfederalismen som vision för en mer rättfärdig värld genom att sträva efter en global union med federalistiskt statskick. Varje land ska avstå delar av sin nationella suveränitet. Genom en global rättsordning kan mellanfolkliga konflikter lösas fredligt. En världslag ska stiftas av ett demokratiskt valt världsparlament och hävdas genom världspolis.”

Birgitta Ohlsson har mig veterligt aldrig tagit avstånd ifrån eller försökt nyansera sitt uttalande. Valet av Ohlsson får därmed ses som talande för den borgerliga regeringens EU-politik. Så sent som den 28 december skrev Ohlsson en debattartikel i Corren med rubriken ”Tillåt böneutrop från svenska minareter”:

”Vi är många som besökt muslimska länder och kan intyga att böneutropen inte är mer störande, starkare eller speciella än ringande kyrkklockor om söndagarna. Stökiga grannar torde vara ett större problem är [sic!] religiösa ljud.” Jag har naturligtvis respekt för Ohlssons starka åsikter, men det skrämmer åtminstone mig att den här typen av extrema uppfattningar nu nått ända in i Rosenbad.

Om ... att prata OM men inte MED

I partiledardebatten i SVT:s Agenda den 31 januari styrde programledare vid ett par tillfällen in debatten på Sverigedemokraterna. Flera partiledare, i synnerhet Göran Hägglund (KD), gick då till hårt angrepp. Agendas upplägg till trots tilläts inte SD att delta.

Vi hade inför denna debatt påpekat det orimliga i att vi stängs ute från debatterna inför valet. Inte minst med tanke på att flera av riksdagens nuvarande partier vid tidigare val tilläts delta utan att först ha passerat fyraprocentsspärren till riksdagen. I opinionsmätningarna har SD det senaste halvåret konsekvent haft ett högre genomsnittligt stöd än Kristdemokraterna, och de senaste månaderna även större än Centerpartiet. Vissa mätningar har placerat SD som Sveriges fjärde största parti.

SVT:s agerande, där man först utestänger oss från debatten och sedan bjuder in riksdagspartierna att oemotsagda framföra falska beskyllningar och kränkande omdömen om vårt parti, var så magstarkt och demokratiskt tvivelaktigt att vi beslutade oss för att anmäla Agenda till granskningsnämnden för bristande opartiskhet. Det brukar förvisso inte leda någonstans, men det är för oss en viktig markering.

Om ... stopp för ritualslachtat kött

Nyheten om att kött ifrån djur som ritualslachtats i utlandet säljs i Sverige utan att konsumenterna informeras om det har skapat stor upprördhet. Kampen mot det djurplågeri som den obedövade ritualslakten innebär har länge varit en prioriterad fråga för Sverigedemokraterna.

Senast jag berörde frågan var i min debattartikel i Aftonbladet angående islamiseringen av det svenska samhället. Jag fick då kritik för att jag tog upp saken, bland annat från Coop:s presschef som menade att ”det här är en slaktmetod som är väldigt noga kontrollerad”.

När jordbruksministern, Eskil Erlandsson, nyligen uttalade sig i Svenska Dagbladet lade han hela ansvaret för kampen mot försäljningen av ritualslachtat kött i Sverige på de svenska konsumenterna, vilket är fejt och otillräckligt. Sverigedemokraterna kommer under valrörelsen driva kravet på införandet av ett tvingande kontrollsystem för grossisterna och att importen av ritualslachtat kött och andra produkter som framställts genom att åsamka djur onödigt lidande, såsom kinesiska pälsverk och fransk gäslever, ska förbjudas.

Apatiska flyktingbarn:

De är uppe och springer när ingen ser på

Apatiska flyktingbarn är offer för en bristande medicinsk och politisk handlingskraft i Sverige. Inte sällan blir de behandlade med "säng och sond"-metoden, trots att denna visar sig vara helt verkningslös när det gäller att häva sjukdomsförloppet.

MIGRATIONSDOMSTOLEN håller förhandling. Det är våren 2009. En familj från en avlägsen del av vad som en gång var Sovjetunionen söker asyl i Sverige. De överklagar migrationsverkets beslut om utvisning. Den tjugoåriga dottern är gravt förstördshandikappad. Föräldrarna redogör för hur barnet inte kan gå ärenden, inte klä sig, inte ens kamma sig. Läkaren intygar att det fordras vårdinsatser som inte kan uppbringas i hemlandet, och att familjen därför bör få uppehållstillstånd i Sverige.

Jag är tacksam över att aldrig ha behövt döma något "apatiskt flyktingbarn". Ovanstående fall är det närmaste jag kommit; en person som tack och lov varken är minderårig eller ligger på dödsbädden med gråtande föräldrar och journalister svärmande runt sig. Jag började som nämndeman 2007, precis efter att epidemin med hundratals fall av apatiska flyktingbarn hade ebbat ut. Och nu har jag slutat, när en ny epidemi sägs vara på gång.

Övertäckta fönster

Den 27 november 2009 förkunnar SVT:s Rapport att Sverige återigen fått flera fall av apatiska flyktingbarn. Sextonåriga Maryam ligger förlamad och nedbäddad sedan ett år tillbaka. Hon måste sondmatas, vilket innebär att man ger henne flytande näring i en slang genom näsan till magsäcken. Läkare Eva Wilks intygar att Maryam inte kommer att få någon vård i hemlandet om hon utvisas: "Hon kommer att dö då".

Med andra ord härjar alltså en dödlig barnsjukdom i Sverige. Vad gör politiker, myndigheter och läkare?

Rätten, eller kanske plikten, att vid sådana här samhällsproblem ställa kritiska frågor tillkommer varje ansvarskännande medborgare. Den svenska journalistkåren har tyvärr varit återhållsam med att belysa de apatiska flyktingbarnen ur mer än ett enda perspektiv; porträtt av

sörjande föräldrar vid döende barn. Påfallande ofta utgörs scenen av mörka rum med övertäckta fönster. Inte en enda svensk journalist har åsikten att sjuka flyktingbarn är betjänta av lite ljus, glädje och frisk luft, verkar det som.

Media intresserar sig inte heller för hur man skulle kunna behandla eller förebygga sjukdomen. Hela

Redaktionschef Martin Jönsson ber senare om ursäkt för att tidningen hade lyft fram "källor som inte borde ha använts".

Stort symbolvärde

Ingen tycks kunna närma sig de apatiska flyktingbarnen utan att drabbas av dåligt samvete eller anklagelser om onda avsikter. Barnen

jag vilja sätta in i ett resonemang som hyser mer omtanke än vad uppgiftslämnaren kanske är ute efter: Jag hoppas det är sant – för barnens skull. Alla utredningar pekar på att permanent uppehållstillstånd är en förutsättning för att barnen ska tillfriskna. Emellertid kan en asylprocess pågå i över ett år, och att ligga helt orörlig så länge skadar barnets

■ Vilken trovärdighet bör man tillmäta läkarutlåtanden som kommer från samma läkare som också fungerar som ombud i en pågående asylprocess?

Om vi nu ska fortsätta skriva ut svenska uppehållstillstånd till sjuka och nödlidande så bör avgörandet om vem som ska få hjälp inte ske i asylprocesser. Ge istället biståndsorganisationer befogenhet att peka ut vilka fall som är mest ömmande! Och se till att de nödlidande påkallar och inväntar vår hjälp under trygga och värdiga förhållanden, om möjligt i hemlandet!

Sjukdomstillstånd kan bli uppehållstillstånd. Maryam, liksom flera andra flyktingbarn, lider av en dödlig, kronisk sjukdom som kan behandlas framgångsrikt endast om hon får stanna i Sverige, enligt SVT:s Rapport 2009-11-27.

problemet sägs ligga i om barnen "får stanna" eller inte.

Det pågår underligheter

Som ett tämligen avvikande inslag i den annars så ensidiga bilden av de apatiska flyktingbarnen publicerar Svenska Dagbladet ett par kritiska artiklar. I "Apatiska barn ofta inte sjuka" 2005-12-16 får vårdpersonal komma till tals. De berättar om föräldrar som "använder sina barn för att familjen ska få stanna i Sverige" och som uppträder hotfullt och våldsamt när de inte får precis den vårdform och de sjukintyg de vill ha. Personalen märker att det pågår underligheter kring de sängliggande barnen. Ett återkommande scenario är att sköterskor stöter på matrester när de ska säkertälla att sondmatningen appliceras korrekt i barnets magsäck:

"Personalen lider av chefernas tystnad och känslan av att hela vårdsveterna lagt locket på.

– Det är viktigt att kunna prata om det utan att ses som en förrädare eller en rasist eller som en dålig sjuksköterska, säger Stina."

Detta reportage blir något som Svenska Dagbladet efteråt ångrar.

utnyttjas – inte bara i ett, utan i två läger – som symboler för en misslyckad svensk flyktingpolitik.

De som är motståndare till massinvandring vill avfärda sjukdomstillståndet som ett iscensatt nummer i en pågående asylprocess. Man tänker sig att journalister, politiker – och även läkare – är rädda för att säga sanningen.

De som stödjer en generös invandring vill istället framställa sjukdomen som orsakad av missförhållanden i barnens hemländer och sedan förvärrad av en alltför restriktiv svensk flyktingpolitik.

Skadligt sängliggande

Det går rykten om att de sängliggande barnen är uppe och springer när ingen ser på. Detta skvaller skulle

utveckling; hjärna och muskler förtvinar, hud och leder stelnar och blir inflammerade. Ingen sann människovän bör finna det på sin plats att barn utsätts för detta.

Vi måste hjälpa dem

Så länge de sjuka barnen finns i Sverige måste vi göra vad vi kan för att hjälpa dem, oavsett vad de nu lider av. Hela fenomenet omges dock av gåtfulla omständigheter och obesvarade frågor:

■ Hur kan ett så effektiviserat land som Sverige tillhandahålla vårdformer som uppenbart misslyckas med att kurera flyktingbarnen?

■ Vad händer med de barn som trots allt återbördas till hemlandet?

I EN RÄTTEGÅNG BRUKAR DET

framkomma uppgifter som gör saken mer komplicerad än vid första anblicken. Den handikappade flickan, som i inledningen av denna artikel påstods sakna förmåga att ta hand om sig själv, hade av allt att döma tagit studenten. Hon tycktes dessutom ha rest utomlands på egen hand. Vad har nu hennes i övrigt så talföra föräldrar att säga om dessa uppgifter? Ja, plötsligt blir vittnesmålen mest en massa "vet inte". Likaså blir läkaren, som klargjort flickans omfattande vårdbehov, väldigt vag när det gäller detaljerna kring hur patienten diagnostiserades. Hur hade läkaren till exempel kunnat kommunicera med sin patient?

Rätten dömer familjen till utvisning. Efter rättegången ställer jag mig i trappan som leder ned mot vestibulen. Jag ser flickan ta sina ytterkläder utan assistens från föräldrarna. Familjen försvinner ut genom porten. Jag önskar dessa medmänniskor all framgång de kan behöva för ett lyckligt liv. ■

Joachim von Ritter
Sverigedemokrat

Apatiska flyktingbarn – en absolut svensk sjukdom

I SPÅREN AV EN SKRÄMMANDE händelse kan en människa försjunka i ett överspant tillstånd av likgiltighet och aptitlöshet. Det kallas *apati*, vilket också är en etablerad medicinsk diagnos. Vi kan utgå från att en del flyktingar lider av apati.

Just de "apatiska flyktingbarn" som porträtteras i media verkar dock lida av något väsentligt annat; de blundar, är förlamade och behöver matas med slang. Frånvaron av smärtöverkänslighet, och i synnerhet det kraftfulla tillfrisknandet, skiljer sig från vad som är känt om apati. Medias benämning "apatiska flyktingbarn" är därför missvisande. Statliga myndigheter benämner det istället "uppgivenhetssymptom". Med ordet *symptom* markerar man att det inte går att namnge någon bestämd sjukdom.

Hur som helst handlar det om en tragisk epidemi som drabbade Sverige 2004–2006, för att sedan försvinna. Nu 2010 ser en ny epidemi ut att vara på gång.

Varje barn har sin egen unika historia och vi får räkna med att olika fall av uppgivenhetssymptom mycket väl kan bjuda på helt olika förklaringar. De apatiska flyktingbarnen uppvisar dock många likheter. Här sammanfattar jag sjukdommen enligt de 424 vårdfall som fanns insamlade i maj 2005:

■ Sjukdomen upptäcktes 2001 och förekommer enbart i Sverige; de enstaka fall som dokumenterats utomlands härstammar i regel från Sverige. Se fotnot.

■ Sjukdomen karaktäriseras av att patienten tystnar, slutar äta och dricka, blundar och blir förlamad. Medvetande, minne och hörförståelse fungerar dock normalt.

■ Sjukdomen drabbar asylsökande barn och ungdomar som vistas med sina föräldrar; typiskt är att det äldsta syskonet insjuknar medan de övriga är symptomfria.

■ Inget fall har diagnostiserats som simulerat eller manipulerat.

■ Symptomen utbryter på svensk mark.

■ Sjukdomen leder i 74 procent av fallen till att patienten beviljas uppehållstillstånd i Sverige, varefter tillfrisknandet är absolut och hundraprocentigt.

■ Det saknas dokumentation om sjukdomsförloppet hos patienter som återbördas till hemlandet. ■

Joachim von Ritter

Fotnot: De danska Läkarna Liv von Folsach och Edith Montgomery sammanställde 2006 alla internationella rön om barn med uppgivenhetssymptom. De fann då endast 32 beskrivningar av fall utanför Sverige. Av dessa härstammade 16 från Sverige. De återstående 16 fallen omfattade endast ett med den förlamning som är så karaktäristisk för Sverige.

Läkare bör förbli läkare

DEN SÅ KALLADE LÄKARETIKEN riskerar att spåra ur när samma läkare som behandlar en patient också agerar som patientens juridiska ombud och presstalesman.

Att en läkare beskriver det apatiska flyktingbarnets tillstånd som "livshotande" eller ordinerar sondmatning trots att barnet inte visar symptom på svält eller uttorkning ser jag som tecken på att denna läkare i själva verket arbetar med en scen i en asylprocess. (I en rapport från Svenska barnläkarföreningen tycker jag mig dessutom kunna utläsa en varning för att de apatiska flyk-

tingbarnen kan få för mycket näringstillförsel.)

"Apatiska flyktingbarn" tycks förekomma bara i de landsting där läkare sysslar med att driva asylprocesser. I till exempel Uppsala ordinerar man inte den i hög grad asylgrundande "säng och sond"-metoden. Där behandlas apatisymptom huvudsakligen i en öppenvård som fokuserar på gruppterapi för föräldrarna och stödjande nätverk. Flyktingbarnen i Uppsala, liksom i Göteborg och norra Sverige, leker och går i skolan – trots sin apati. ■

Joachim von Ritter

Rapporter om bristande anpassning

DEN SVENSKA invandrings- och integrationspolitiken kännetecknas av lätthet att söka asyl, erhålla medborgarskap och lika tillgång till det offentliga välfärdssystemet. Sverige tillhör, vad statsvetenskapen kallar, ett mångkulturellt samhällssystem, till skillnad från länder som exempelvis Frankrike som ställer krav om kulturell anpassning till franska värderingar. En av Europas mest respekterade forskare som specialiserat sig på integrationsfrågor och mångkulturalism är holländske Ruud Koopmans och i senaste numret av Journal of Ethnic and Migration Studies så har han publicerat en artikel som undersöker sambandet mellan mångkulturalism, välfärd och integration. Koopmans jämför åtta europeiska länder (Sverige, Belgien, Nederländerna, Schweiz, Österrike, Storbritannien, Tyskland och Frankrike).

Koopmans slutsats är alltså direkt motsatt den politiskt korrekta som menar att Sverige har Europas bästa integrationspolitik. Koopmans definierar integration utifrån variablerna arbetsmarknad, segregation och kriminalitet. Själva invandringspolitiken är i Koopmans studier undantaget utan han ser istället invandringspolitiken som en variabel till varför invandrare har svårt att få arbete i Sverige. Istället är det länder med assimilationspolitik och mindre omfattande välfärdsstat som lyckas bäst med integration av invandrare i samhället. Sverige är här ett skräckexempel med låga incitament att lära sig svenska språket och en generös välfärdsstat ger sämre fotfäste på arbetsmarknaden. Dessutom leder detta till ghettoisering och invandrare blir överrepresenterade för brottslighet. Koopmans menar dessutom att rätten till modersmålsundervisning och

religiösa friskolor är direkt kontraproduktivt för anpassning till samhället. Invandrare ska anpassa sig innan de ska få stanna permanent och på så vis få tillgång till lika rättigheter.

En annan rapport som belyser ämnet integration är Sergio Carrera och Anja Wiesbrock rapport Civic Integration of Third-Country Nationals: Nationalism versus Europeanisation in the Common EU Immigration Policy. Rapporten visar på att EU:s länder ställer allt högre krav på anpassning och integration för att invandrarna ska få stanna i landet. Sverige för med EU mått mätt en extrem och kravlös politik. En förenklad slutsats är alltså att en sverigedemokratisk politik skulle innebära en EU-anpassning av integrationspolitiken. Det tål att smakas på.

För övrigt har det varit förvånansvärt tyst kring ESO:s (Expert-

gruppen för Studier i Offentlig ekonomi) rapport om invandringens betydelse för de offentliga finanserna. Jan Ekberg, professor vid Växjö universitet, är författare till rapporten. Rapporten menar på att sedan början av 1990-talet har invandringen kostat mellan 1,5 och 2 procent av BNP, vilket motsvarat ungefär 60 miljarder årligen. Personligen tycker jag det låter oerhört märkligt att kostnaderna skulle varit konstanta i tjugo år samtidigt som antalet invandrare från icke-europeiska länder ökat dramatiskt. Personligen tror jag att kostnaderna är betydligt större än så. ■

Jens Leandersson
Redaktionen

Rennäringslag mot äganderätt

ÄGANDERÄTT TILL MARK och fastigheter är sedan århundraden inskriven i såväl grundlagen som jordabalken.

Alltsedan landskapslagarna i mitten på 1300-talet har den privata äganderätten varit okränkbar och gällt över hela riket. Fram till för trettio år sedan. Rätten att besluta om jakt, fiske, skogs- eller jordbruk på markerna i Härjedalen, Jämtland, Västerbotten och Norrbotten skulle nu delas av markägaren och de renägande samerna. Allt enligt de rättigheter som jordbruksverket och länsstyrelserna gett samebyarna inom det så kallade renskötselområdet.

Idag kan man få byggförbud, näringsförbud och avverkningsförbud på sin egen mark om en sameby anser att markägarens förehavanden är till olägenhet för rennäring. De renägande samerna får dock lov att uppföra byggnader för sina ändamål på den privata marken och då ta virke från den privata skogen.

Jordbruksminister Eskil Erlandsson (C) påpekar, i ett brev till markägare som klagat på samebyarnas framfart, att en privatägd mark eller fastighet har fler brukare än bara en. Allt enligt rennäringslagen.

Man kan fundera över om jordbruksministern vet vad som står i grundlagen! ■

Ulf Närso

Sverigedemokraterna kräver:

Erkänn Turkiets folkmord på 1,2 miljoner kristna!

UNDER ÅREN 1914–1919 skedde, i första världskrigets skugga, ett av historiens värsta men samtidigt minst uppmärksammade folkmord. Det var det Ottomanska rikets massaker på cirka 1,2 miljoner armenier, assyrier, kaldéer, pontierkristna greker och andra kristna grupperingar. Massakern, kallad *Seyfo*, erkändes av FN som folkmord för tjugo år sedan och därefter har andra länder följt efter.

Sverige har ännu inte erkänt massakern som folkmord – tvärtom har motståndet på sina håll varit massivt mot ett sådant erkännande. I en omröstning i riksdagen 2008 avvisades en motion om folkmordserkännandet med röst-siffrorna 237–45. Vid den senaste socialdemokratiska partikongressen ville Mona Sahlin och hennes partiledning avslå ett förslag om att Seyfo skulle erkännas som folkmord, uppenbarligen därför att (S) varken vill äventyra Turkiets EU-medlemskap eller muslimska röster inför det kommande valet. Förslaget röstades dock igenom, vilket är ett steg i rätt riktning.

Osmanskt folkmord

De kristna som inte dog eller lyckades fly under Seyfo – 200 000 lyckades trots allt komma undan - tvinga-

SD:s andre vice ordförande Carina Herrstedt är en av de tre sverigedemokraterna som kräver ett erkännande av Turkiets folkmord. Foto: Photo2be

des under omänskliga förhållanden marschera med koncentrationsläger på syriskt territorium som mål. Många dog på vägen. Överlevande kvinnor i området såldes till harem medan barnen fick växa upp utan rätt till sin identitet och tvingades genomgå tvångsomvändning till islam.

Det ottomanska folkmordet på kristna blev senare en förebild för Adolf Hitler och de tyska nationalsocialisterna. I ett tal 1939 frågade Hitler retoriskt: "Vem talar i dag om den armeniska frågan?" Argumentet var att på samma sätt som omvärlden glömt bort folkmordet på

armenier och andra kristna, skulle utrotningen av judar och andra oönskade grupperingar i Tredje riket snart ha glömts.

Hitler hade fel. Sanningen om Seyfo är numera välkänd även i Sverige. Vi måste, menar Sverigedemokraterna, därför sätta ner foten och kalla saker vid deras rätta namn.

Vi måste också kräva att Turkiet, som tycks gå i en alltmer islamistisk riktning, tar sitt ansvar och erkänner folkmordet och slutar upp med att bryta mot de mänskliga rättigheterna genom att exempelvis fängsla dem som använder ordet folkmord för den nämnda massakern.

Sverigedemokraterna kräver mot denna bakgrund:

■ Att Sverige snarast möjligt erkänner folkmordet på över en miljon kristna i det Ottomanska riket 1914–1919.

■ Att Sverige, dels genom att utnyttja sitt medlemskap i EU, dels självständigt, aktivt utövar påtryckningar mot Turkiet för att få dess regering att erkänna samma folkmord samt att respektera de mänskliga rättigheterna. ■

Carina Herrstedt, 2:a vice ordförande
Tommy Hansson, chefredaktör
Nader Hillawi, SD Södertälje

Gång sabbar bibblorna i södra Stockholm

► Under ett antal år har biblioteken i södra Stockholmsområdet – på orter som Enskededalen, Skarpnäck, Högdalen – utsatts för sabotage av ungdomsgång med invandran-knytning. SD-Kuriren har kontaktats av en tidigare biblioteksanställd som uttrycker stor frustration över tilltagen.

– En gång när jag kom in till biblioteket en morgon hälsade jag "God morgon!" till en yngling. "Det är ju djävligt kul att få höra det av dig", sa han och började slå sönder entrédörren.

Så här har det alltså gått till under flera år. Ungdomsgången river ner böcker, slår sönder saker och är allmänt hänfulla och gapiga. Föräldrarna står, i den mån de bryr sig, maktlösa, varför det hela fortsätter med oförminskad styrka.

– Flera av mina gamla kollegor har fått sina arbetsliv förstörda och har i några fall blivit sjuka av stressen och obehaget över att tvingas gå till jobbet under dessa förutsättningar, säger SD-Kurirens sagesperson. ■

SD etablerat runt sex procent hos United Minds

► Sverigedemokraterna erhöll sex procent av de avgivna rösterna vid United Minds opinionsundersökning för januari månad. Den 7–31 januari fick 1 001 personer frågan "Hur skulle du rösta om det vore val till riksdagen idag?"

Undersökningen gav den rödgröna oppositionen 50,3 procent av rösterna, medan alliansregeringen fick 39,4 procent. Det innebär att statsministern heter Mona Sahlin om dessa siffror står sig till valet den 19 september och att SD inte får någon vågmästarställning.

Januarimätningen innebär att SD etablerar sig runt sex procent i United Minds mätningar och att partiets marsch mot riksdagen fortsätter. ■

Sverigedemokraterna växer rekordartat

► Sverigedemokraternas medlemsantal sätter nya rekord. Vid årsskiftet hade partiet 4 094 medlemmar, vilket är en ökning med 22 procent jämfört med förra årsskiftet.

Den 25 februari görs nästa sammanräkning eftersom 2010 är ett valår. Det är då medlemskapet förfaller för dem inte valt att förnya det. När det inte är valår sker denna sammanräkning den 31 mars. Den 31 mars 2009 hade partiet 3 626 medlemmar, vilket var en ökning med 12 procent sedan 2008. Men redan nu vid årsskiftet är alltså medlemsantalet avsevärt högre.

– Det är en glädjande utveckling som partiet befinner sig i. Särskilt efter Jimmie Åkessons debattartikel i Aftonbladet såg vi att många ville bli medlemmar i partiet. På bara ett par dagar inkom 500 medlemsansökningar, säger partisekreterare Björn Söder.

Det är framförallt i Stockholmsområdet samt i Småland som partiet växer starkast. Men ökningen märks över hela landet. ■

Borgerliga sveket inom utrikespolitiken

Det hävdas att det av hävd råder samsyn mellan socialdemokrater och borgerliga vad gäller utrikespolitiken. Detta är inte riktigt sant. På 1950-talet fanns ett antal borgerliga politiker vilka, till sossarnas fasa, förespråkade såväl svensk Nato-anslutning som svenska kärnvapen. I moden tid har emellertid borgerliga regeringar och utrikesministrar mest traskat patrullo efter sina socialdemokratiska kolleger. Carl Bildt är inget undantag. Nedanstående artikel är den första i en planerad serie artiklar som tar upp borgerlig politik till kritisk granskning.

SVERIGE HAR ÄNDA SEDAN Carl XIV Johans dagar intagit en neutral utrikespolitisk hållning. Detta hindrade inte svenska regeringar från att under såväl första som andra världskriget ge efter för tyska påtryckningar så länge krigslyckan gynnade Tyskland. När det gäller det senaste kriget är det svensk malm- och kullagerexport till Tredje riket samt transport av både krigsmateriel och trupp för tysk räkning på svenskt territorium som blivit mest känt.

Lika litet hindrade neutralitetspolitiken och alliansfriheten socialdemokratiska regeringar från att under kalla kriget stötta sovjetiska initiativ i världspolitiken eller att med skattemedel bistå kommunistiska och marxistiska upprorsrörelsen i Tredje världen av typ Viet Cong (FNL) i Vietnam, MPLA i Angola, Frelimo i Mocambique, ANC i Sydafrika, PAIGC i Guinea-Bissau och PLO i Mellanöstern samt diktaturer såsom Nordvietnam och Kuba. Bakom kulisserna förekom lika fullt samverkan med USA, Israel och övriga västmakter, något som endast understryker hyckleriet i den svenska hållningen.

Jämväl avfärdades berättigade krav på frihet i kommuniststyrda delar av världen som uttryck för kommunistkräck. Utrikesminister Sten Andersson (S) blev på sin tid herostratiskt ryktbar då han i slutet av 1980-talet halsstarrigt framhårdade i, att de baltiska staterna Estland, Lettland och Litauen ingalunda var ockuperade av Sovjetunionen. De var istället, påstod Andersson, "annekerade". Härklyveri i sin prydno. Kabinettssekreteraren och dokumenterade KGB-medarbetaren Pierre Schori höll med; efter Sovjetväldets fall sökte han icke desto mindre framställa sig själv som balternas bästa vän. [1]

Söder och Bai Bang

Tyvärr har de borgerliga regeringarna följt i socialdemokratiska fotspår. Redan när den borgerliga trepartiregeringen ledd av Thorbjörn Fälldin tillträdde 1976 klagade man att den utrikespolitiska kurs som fastlagts av Socialdemokraterna skulle fortsätta gälla. Centerpartistiska utrikesministern Karin Söder yttrade följande i en intervju i Svenska Dagbladet den 14 november 1976:

"De inbjudningar till statsledare som tidigare gjorts står kvar, regeringsskiftet föranleder ingen omprövning. Castro är välkommen om han vill komma."

Illustrativt nog blev det Mocambiques marxistiske president Samora Machel från gerillarörelsen Frelimo som blev den första Fälldin-regeringens förste officiella utlandsgäst. Det förekom heller inga borgerliga invändningar, då socialdemokratiska oppositionsledaren Olof Palme från Mocambiques huvudstad Maputo citerades enligt följande i Svenska Dagbladet den 22 maj 1977:

"Så länge det finns rasism och kolonialism finns det också motståndsrörelser, och dessa måste vi stödja så kraftigt vi någonsin kan."

Också när det gäller det svenska biståndsfiskot i samband med pappersbruket Bai Bang i det kommunistiska Nordvietnam – vars oegentligheter avslöjas i bland annat Elina Erikssons bok "Den dubbla resan" – valde Karin Söder att ansluta sig till den socialdemokratiska linjen. Hon citerades så i Svenska Dagbladet den 13 april 1978:

"Ingen tjänar på att vi pekar ut syndabockar... Jag är inte här (i Vietnam) för att slå näven i bordet. Jag kommer som en god vän på besök för att se efter hur det står till."

Så överslätande valde alltså en borgerlig utrikesminister att kommentera den vietnamesiska diktaturens missbruk av svenska biståndspengar!

Tolgfors "upprustning"

När folkpartistiske Hans Blix ryckte in som utrikesminister i den andra Fälldin-regeringen, bestående av Centerpartiet och Folkpartiet, upp-

Carl XIV Johan inledde den svenska neutralitetspolitiken genom sitt närmande till det tsaristiska Ryssland.

repade han det alltför välbekanta mantrat, att det råder samstämmighet mellan sossarna och borgarna inom utrikespolitiken.

Att det av hävd skulle råda en principiell samsyn mellan högerrespektive vänsterblocket i utrikespolitiskt hänseende är dock en sanning med modifikation. Under 1950-talet förespråkade exempelvis ett antal borgerliga politiker såväl svensk anslutning till den västliga försvarsalliansen Nato som anskaffande av kärnvapen. Bland dessa fanns folkpartistiske riksdagsmännen och sedermera partiledaren Sven Wedén och högerrespektive vänsterrespektive Gunnar Svärd. Wedén ratades av sossarna som svensk FN-delegat just på grund av sin inställning i Nato- och kärnvapenfrågorna.

När högerledaren Jarl Hjalmarson 1959 starkt kritiserade ett förbådat besök av Sovjets diktator Nikita Chrusjtjov utsattes han för samma typ av småsint mobbing.

Chrusjtjov inställde för övrigt sitt planerade besök.

Den paniska skrällen för Nato bland svenska regerings- och riksdagspolitiker kvarstår. Inte ens i dagens läge vågar sig någon ledande svensk politiker föreslå ett svenskt inträde i Nato, knappast ens som diskussionsämne. Sverige är hästlängder efter Finland när det gäller öppenhet i försvarsdebatten i allmänhet och Nato-diskussionen i synnerhet. Till skillnad från Finland är Sverige heller inte berett att backa upp neutralitetspolitiken med ett militärt försvar värt namnet.

Det närmaste försvarsminister Sten Tolgfors hittills kommit en militär svensk upprustning är föresatsen att inga fler förbandsnedläggningar ska genomdrivas. När dåvarande ÖB Håkan Syrén i januari 2009 emellertid presenterade sin syn på försvarets framtid och då föreslog ytterligare nedskärningar i form av förbandsnedläggningar, slopad värnplikt och halvering av pansarstyrkorna talade Tolgfors om en "kraftig förstärkning" av de svenska försvarsresurserna. Man kan med visst fog fråga sig hur många starköl Sten Tolgfors vid tillfället inmundigat till lunchen ...

Sten "Tomhylan" Tolgfors hojtande om förstärkning av våra försvarsresurser är av noll och intet värde när de ställs mot den bistra ekonomiska verklighet försvarsledningen har att laborera med. Sveriges militära försvar fortsätter krympa i alarmerande takt, och det drabbar samtliga försvarsgrenar – armén lika väl som flottan och flyget. Alliansregeringen har fortsatt den socialdemokratiska avrustningspolitiken, låt vara att folkpartiledaren Jan Björklund – själv före detta officer – röt till vid Folk & Försvars årskongress förra året. Även förra försvarsministern och talmannen Björn von Sydow (S) riktade kritik mot försvarets chockbantning.

Svåra moderatsynder

Moderata samlingspartiet, tidigare Högerpartiet, får av tradition anses vara det mest antikommunistiska av samtliga svenska partier. Men också (M) har syndat svårt i sin utrikespolitiska hållning. Det visade sig till exempel under namninsamlingsjippet "För fred i Vietnam" 1973, då dåvarande socialdemokratiska partisekreteraren Sten Andersson lurade moderatledaren Gösta Bohman att underteckna det klart prokommunistiska och Hanoi-vänliga uttagnet. [2]

Det fanns dock ständaktiga moderata riksdagsmän som inte föll undan för pressen att skriva på namninsamlingen, bland dessa Tage Adolfsson, Västerås, Tore Nilsson, Vännäs och Hans Wachtmeister från blekingska Johannishus.

Ett annat exempel på beklaglig moderat politisk korrekthet härrör från 1975, då konservativ östgotapolitikern Birger Hagård, Vadstena – som senare blev riksdagsman, representant i Europarådet – vid en partistämman motionerade om att (M) borde uttala ett principiellt fördömande av kommunismen. Förslaget avfärdades av partiledningen såsom varande uttryck för olämplig "mörkblå" agitation.

Samma öde rönt en motion av undertecknad, som vid Stockholmsmoderaternas förbundsstämma 1976 föreslog att Moderaterna skulle verka för en närmare granskning av den sovjetiska underrättelsetjänsten KGB:s verksamhet i Sverige. [3]

Motionen stöddes av fyra delegater men avslogs sedan dåvarande

Riksdagsmännen och docenten Birger Hagård (M) försökte förgäves få Moderata samlingspartiet att ta avstånd från kommunismen. Foto: Tommy Hansson

moderate påläggskalven Carl Bildt, då landstingspolitiker, från talarstolen argumenterat för att ett antagande av motionen skulle ge sken av att (M) inte redan gjorde tillräckligt i frågan. En annan talare, för övrigt en pensionerad yrkesofficer, menade att min motion kunde leda till "rysskräck" och "kommunisthat".

Dåtidens "nya moderater" i församlingen applåderade.

Bildt, Ryssland och Israel

Nämnde Bildt är som bekant numera utrikesminister och har som sådan, vilket hedrar honom, riktat kraftig kritik mot det "nya" och auktoritära Rysslands våldförande på Georgien. Bildt har till och med jämfört aggressionen i Georgien med den tyska militära offensiv som föregick utbrottet av andra världskriget.

I andra avseenden skiljer sig Bildt inte nämnvärt från tidigare utrikesministrar, borgerliga eller socialdemokratiska, exempelvis i sitt okänsliga sätt att närma sig Mellanösterns enda demokrati Israel. Förra året trampade Carl Bildt rejält i klaveret då han jämförde dåvarande oppositionsledaren, numera premiärminister Benyamin Netanyahu, med ledarskapet i den palestinska terrororganisationen Hamas.

För den som vidare gör sig besväret att läsa Carl Bildts blogg "Alla dessa dagar" står det med önskvärd tydlighet klart att Bildt i alla sammanhang som rör Israel och Palestina nästan utslutande kritiserar den demokratiska parten, alltså Israel. Hans hållning i detta avseende är föga bättre än den som intas av oppositionsledaren Mona Sahlin, även om Bildt så vitt jag vet ännu inte medverkat i sammanhang när israeliska flaggor bränns och arabiskpråkiga ramsor av typen "Död åt judarna" skanderas.

Mänskliga rättigheter är inte heller Carl Bildts starka sida, vilket inte minst framgår av utrikesministerns passivitet i fallet Dawit Isaak, den

svensk-eritreanske journalist som suttit inspärrad i Eritrea i åtta år. Jag brukar då och då läsa Bildts inlägg under "Alla dessa dagar" – en titel Bildt för övrigt stulit från Kjell-Olof Feldts memoarbok "Alla dessa dagar ..." 1991 – men kan inte påminna mig att jag någon gång sett Bildt ta upp fallet Isaak till behandling.

Länge sedan ...

Om vår moderate utrikesminister och tidigare premiärminister kan det, för att avrunda den här artikeln, hävdas att han mer än något annat är en politisk och diplomatisk streber som betydligt oftare än inte visat prov på en utpräglad fingertoppskänsla för vad som varit gångbart i tiden.

Som internationell sekreterare i Stockholms studentkår i början av 1970-talet tillstyrkte han stöd till de kommunistiska gerillarörelserna Viet Cong i Sydvietnam och Frelimo i Mocambique, och vid Fria moderata studentförbundets (FMSF) kongress 1971 skrev han tillsammans med bland andra Carl Cedersköld en reservation till presidietts ställningstagande som gick ut på, att staten Israels grundande stod i strid med palestinaarabernas rättigheter. Och 1973 skrev han en artikel i tidskriften Svensk Linje med rubriceringen "DDR i våra hjärtan", där han förordade ett svenskt erkännande av det kommunistiska Östtyskland – vilket kom snart nog. [4]

En viss tillnyktring vad avser de europeiska kommunisternas ambitioner inträdde för Bildts del dock i samband med statsomvälvningen i Portugal 1974, då den unge moderatpolitikern hamnade mitt i kulregnet i Lissabon.

Det var dock länge sedan. ■

Tommy Hansson

Chefredaktör

[1] Pierre Schoris attityd till frigörelsen i Baltikum och hans positiva inställning till Sovjetunionen framgår i hans politiska memoarbok "Dokument inifrån" 1992. Uppgiften om hans samarbete med KGB härrör från en intervju i tidskriften Contra 2, 1999 med den internationellt kända KGB-avhopparen Oleg Gordijevskij.

[2] Gösta Bohman krävde att det ursprungliga förslaget till namnupprop om slut på Vietnamkriget skulle omarbetas så att det blev mindre ensidigt till förmån för kommunistisidan. Sten Andersson berättar i sina memoarer "I de lugnaste vatten" 1993, sidorna 261–262, med välbehag hur han lurade den utrikespolitiskt oerfarne Bohman att skriva under ett upprop som var ännu mer tillspetsat än det första utkastet.

[3] Motion av hr Tommy Hansson, angående Sovjetunionens illegala underrättelseverksamhet i Sverige i Förbundsstämman 1976, sidan 257.

[4] Uppgifterna om Carl Bildts ställningstaganden som studentpolitiker har hämtats ur Lars Lundbergs "Bilder av Bildt. Om livet före Rosenbad" 1994.

Fryshuset har förändrat människors liv

Leo Razzak från Sharafs hjältar redogjorde för sin verksamhet. Foto: Jens Leandersson

SÖNDAGEN DEN 6 DECEMBER, som en del av Sverigedemokraternas partistyrrelsemöte samma helg, hade Anders Carlberg (S) från Fryshuset bjudits in att informera om sin verksamhet, samt till att delta i en öppen diskussion mellan Sverigedemokraternas partistyrrelse och Carlberg och hans tre medhjälpare.

Jag måste säga att det var ett mycket intressant föredrag. Även om jag känner till Fryshuset sedan tidigare, var det mycket värdefullt att få höra Carlberg och hans tre medhjälpare personligen berätta om Fryshusets verksamhet, men också hur Fryshuset kommit att förändra utsatta människors liv till det bättre. Det är uppenbart att Fryshusets verksamhet gör skillnad för

många, inte minst för våra ungdomar. För den som är intresserad av att läsa mer om Fryshuset och dess arbete, kan göra detta på www.fryshuset.se.

Besöket hos Sverigedemokraterna kom att uppmärksammas en hel del i media; inte minst den 9 december i Sveriges Radio P1, där Anders Carlberg bland annat konstaterar att Sverigedemokraterna inte är "några rasister". Han konstaterar vidare att det inte finns någon mening med att demonisera Sverigedemokraterna. Istället vill Carlberg föra en diskussion och debatt kring vad Sverigedemokraterna verkligen tycker och anser. Rena självklarheter egentligen, men inom socialdemokratin är Carlbergs åsikter i frågan förmodligen fullt jäm-

förbara med att svära i kyrkan. Det är i varje fall min erfarenhet av de ledande socialdemokrater jag mött genom åren, inte minst i min egen hemkommun Karlskrona.

En felaktighet kommer Carlberg dock med i programmet; han säger att Sverigedemokraterna inte "klarade av" att ta debatten om det "farliga mångkulturella samhället". Påståendet är helt felaktigt. Det gjordes i själva verket flera försök från vår sida till att bredda diskussionen till att just handla om det mångkulturella samhället i stort. Min minnesbild är snarare att det var Carlberg som inte ville ta den diskussionen.

Jag instämmer däremot helt i Carlbergs bedömning av Socialdemokraternas Mats Johansson. Johansson är, för er som inte känner till detta, regionråd för Socialdemokraterna i Blekinge och före detta kommunalråd här i Karls-

krona. Han är dessutom någon sorts ledarfigur i "kampen" mot Sverigedemokraterna (i programmet pekas han ut som "ansvarig för Socialdemokraternas strategi mot Sverigedemokraterna"). Speciellt bra har denna kamp dock inte gått, i varje fall inte sett ur Johanssons och Socialdemokraternas perspektiv; det var nämligen åren 2002 till 2006, då Mats Johansson satt som kommunalråd i Karlskrona, som Sverigedemokraterna växte från drygt tre till närmare tio procent i Karlskrona, vilket resulterade i hela åtta kommunala mandat i valet 2006. Jag kan därför inte göra annat än att tacka Mats Johansson för det goda arbetet. ■

Richard Jomshof
Redaktionen

Mötet på Fryshuset med bland andra Anders Carlberg, längst till höger, blev mycket lyckat. Foto: Jens Leandersson

Somalier:

Största – och sämst integrerade – flyktinggruppen

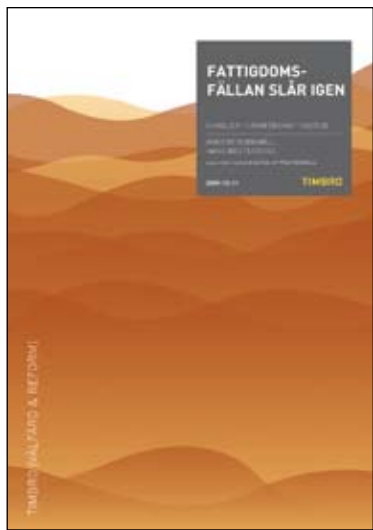
FAKTA REDOVISADE i tidningen Dagen den 8/10 2009 ger vid handen att under det senaste året sökte uppemot 25 000 flyktingar asyl i Sverige. Av dessa utgjorde gruppen somalier cirka 20 procent, vilket gör dem till den största flyktinggruppen i vårt land i dag närmast före afghanerna. 77 procent av asylsökande vars ärenden utreddes i Sverige fick positivt besked.

Samtidigt är somalier odiskutabelt en av de invandrargrupper som i särskilt hög grad drabbats av utanförskap i Sverige och många andra länder. Om problematiken kring detta har Anders Bornhäll och Hans Westerberg utgivit skriften *Fattigdomsfällan slår igen*. Somalier i utanförskap i Sverige (Timbro förlag 2009).

Författarnas syfte är att visa på hur somaliernas inträde på den svenska arbetsmarknaden på bästa sätt ska kunna underlättas och, föga oväntat med tanke på förlagets nyliberala karaktär, samtidigt försvara den stora invandringen till Sverige. Detta framgår klart, för att börja bakifrån, av skriftens slutkläm:

"Genom att underlätta inträde på arbetsmarknaden för dem som i dag inte ingår i arbetskraften finns möjlighet att skapa arbeten för marginalgrupper. Vidare möjliggör detta fortsatt stor invandring, vilket är avgörande för att upprätthålla en generell och fungerande välfärd."

För Bornhäll och Westerberg är det av synnerlig betydelse att invandrare eller flyktingar integreras så snabbt som möjligt i Sverige i all-

Författarna anser att Sverige kan lära av Minnesota när det gäller att behandla flyktingar från Somalia.

mänhet och på arbetsmarknaden i synnerhet. Det är belysande för författarnas inställning att detta anses vara av nöden, inte bara för de asylsökandenas eget bästa – utan också för att motverka Sverigedemokraternas framgångar! Förordets tre första meningar lyder således:

"Integrationen av människor som invandrar till vårt land är ett av vår tids största politiska misslyckanden. I ljuset av Sverigedemokraternas frammarsch i opinionen kan frågan bli aktuell i valrörelsen 2010. Stora grupper av invandrare lever i dag i ett utanförskap som medför oacceptabla sociala och ekonomiska kostnader."

Den aktuella studien omfattar invandrargruppen somalier i Östergötland. Orsaken till att författarna valde att studera just somalier upp-

ges vara "det tragiska faktum att en stor del av dem inte förvärvsarbetar, inte bara i Sverige utan i flera länder." Således, konstaterar man, befann sig 2006 drygt 70 procent av de omkring 25 000 personer av somalisk härkomst som fanns i Sverige och var i arbetsför ålder utanför arbetsmarknaden.

Bornhäll/Westerberg ger det svenska systemet skulden för somaliernas – och andra marginella gruppers – dåliga integration i det svenska samhället; kollektiva förhandlingar ger alltför höga minimilöner och det höga skattetrycket gör det svårt för arbetsgivare att anställa personer vilka uppfattas komma från "riskgrupper".

Ett efterföljansvärt exempel erbjuder däremot, menar författarna, det system som tillämpas i den amerikanska delstaten Minnesota. Somalierna där – det finns knappt 10 000 i hela USA – är visserligen generellt något bättre utbildade än sina landsmän i Sverige. Enbart detta faktum förklarar dock inte, menar man, att deras sysselsättningsgrad är tre gånger så hög som i Sverige.

"I USA regleras lönegolvet inte via kollektiva förhandlingar utan med lagstadgade minimilöner, detta genom den federala minimilön som bestäms och implementeras av US Department of Labor." En minimilön per månad i Minnesota motsvarar för närvarande 8 521 svenska kronor, vilket är betydligt lägre än vad lönegolvet är i Sverige.

Detta är bra, skriver författarna, därför att: "Genom möjligheten att

sätta lägre löner, och därmed sänka tröskeln, kan nya jobb skapas. Kostnaden för arbetsgivare är då lägre, vilket möjliggör ett större antal anställda."

Huvudbudskapet i denna skrift är alltså som jag uppfattat saken: sänkt lön för arbetstagare och lägre skatt för arbetsgivare löser alla problem.

Anders Bornhäll och Hans Westerberg har säkerligen rätt i att den svenska arbetsmarknadspolitiken är på tok för stelbent och det svenska skattetrycket alltför högt. Som universalmedel kommer deras förslag till lösning dock inte att fungera, helt enkelt därför att man i sin ekvation utesluter andra variabler såsom kulturell och religiös bakgrund.

Läsaren skulle exempelvis ha varit betjänt av i alla fall en tillstymmelse till analys av det faktum, att så många unga somalier blir islamistiska – ett antal somalisk-svenska ungdomar befinner sig i detta nu på utbildning hos den terroristiska al-Shabab-milisen i Somalia.

Slutligen förklaras inte heller varför fortsatt hög invandring till Sverige – där somalierna som sagt utgör den största flyktinggruppen – skulle utgöra en garant för bibehållen välfärd. Eller varför Sverige bör ha nästan tre gånger så många somaliska flyktingar som USA. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Götiska förbundet har gjort bort sig

► Två sverigedemokrater har uteslutits ur Götiska förbundet. Götiska förbundet är en sammanslutning som säger sig vara partipolitiskt obunden samt värna om det svenska kulturarvet utifrån en nationell grund. Den officiella motiveringen för uteslutningen är att vederbörande skulle tillhöra ett "främlingsfientligt" parti.

De båda sverigedemokraterna protesterade mot beslutet och hänvisade bland annat till att partiets invandringspolitiska program ingalunda är främlingsfientligt.

Förbundet är officiellt partipolitiskt obundet, men det är en illa dold hemlighet att ett flertal personer på höga poster i förbundet är engagerade i Moderata samlingspartiet. Bland dessa finns stormästaren Bengt P Gustavsson.

Det ter sig märkligt att ett förbund som menar sig värna svenska traditioner, svensk kultur och svensk natur samt dessutom säger sig företråda värderingar såsom medmännisklighet och laglydnad utesluter personer vars parti slår vakt just om dessa värderingar. ■

Ung kvinna dömd för äggattack

► En 17-årig kvinna har dömts till dagsböter för att ha kastat ägg på Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson. Attacken utfördes vid ett torgmöte i Linköping i maj 2009. Kvinnan som erkänt att hon kastat ägg på partiledaren döms för ofredande till 80 dagsböter och ett skadestånd på 10 000 kronor till Jimmie Åkesson. ■

Skenande militär upprustning i världen

► Trots en finanskris som svårt handikappat den globala ekonomin har den militära upprustningen i världen fortsatt. USA:s president Barack Obama, belönad med Nobels fredspris 2009, budgeterade förra året 534 miljarder dollar till den amerikanska krigsmakten, vilket är den största amerikanska vapeninvesteringen sedan Andra världskriget.

SIPRI, Stockholm International Peace Research Institute, har även noterat att Kina gör sitt bästa för att hänga med i vapenracet:

"En ansenlig modernisering av vapensystem, genomförd för att demonstera att man är en betydande militär såväl som ekonomisk makt [har skett]"

Också grannstater till världens militära stormakter – dit också Ryssland räknas – anstränger sig för att hålla jämna steg. SIPRI noterar att det under de senaste två åren till följd av ökad vapenhandel flammade upp väpnade konflikter på flera kontinenter. SIPRI framhåller:

"Det största problemet vi har är inte vapeninköpen i sig utan den atmosfär i vilken de äger rum. Det finns ett stort mått av bristande förtroende och praktiskt taget ingen insyn, och däri ligger den verkliga faran." ■

Kaldéer om integrering och SD-politik i Södertälje:

”Alltför stor socialdemokratisk dominans”

SÖDERTÄLJE ÄR EN AV de svenska kommuner som har störst problem med integrationspolitiken. Detta trots, eller kanske snarare tack vare, att Södertälje är en uttalat mångkulturell kommun. En betydande invandrargrupp under senare år är kristna irakier, som flytt undan det allt hårdare förtrycket mot Iraks kristna. I Södertälje ställs man inför problem av en annan karaktär, vilket fått många att sympatisera med eller gå med i Sverigedemokraterna.

Ledargestalt bland den kaldeiska gruppen från Irak i Södertälje är den 46-årige bussföraren Nader Hillawi, som var verksam som kylingenjör vid ett irakiskt kärnkraftverk innan han fick sparken på grund av sin kristna tro. Detta i ett land där galningen Saddam Hussein alltmer började skärpa sin besinningslösa diktatur, vilket ledde till att många kristna irakier – däribland Naders far – mördades. 2001 kom han till Sverige och har bott med sin familj i Södertälje sedan 2007.

– Många tror att det blivit demokrati i Irak efter Saddams fall, men faktum är att dagens shiamuslimska makthavare är ungefär som regeringen i Iran, säger Nader Hillawi när jag träffar honom och några av hans till Sverigedemokraterna anslutna vänner i kaldéernas ganska illa medfarna föreningslokal i stadsdelen Geneta.

Missnöje med (S)-politik

En av orsakerna till att ett antal kaldéer från Irak valt att ansluta sig till Sverigedemokraterna i Södertälje är ett brett missnöje med den socialdemokratiska politik som alltför länge tillåtit prägla kommunens

göranden och låtanden. Nader förklarar:

– Det blir helt fel när man, som socialdemokraterna gjorde i samband med kyrkovalet i september, gick ut och stödde vigslar för homosexuella i Svenska kyrkan. So-

har det bara vid ett tillfälle funnits en borgerlig majoritet, under tre år 1988–1991.

– Det finns socialdemokratiska tentakler i alla myndigheter, som styrs på fel sätt. Detta är helt oacceptabelt, menar Nader Hillawi.

Abdullah Babbaoui, Nader Hillawi och Marhwan Odeish är kaldeiska medlemmar i SD Södertälje. Foto: Tommy Hansson

cialdemokraterna säger att de vill förändra samhället, men det hade varit bättre om man hade byggt rätt samhälle från början i stället för att rätta till felet i efterhand.

Det är nu inte bara sossarna som är för homovigslar, understryker Nader:

– Bara Kristdemokraterna bland allianspartierna har tagit ställning emot detta, medan Moderaterna och de övriga partierna accepterar företeelsen. Vi har inget emot homosexuella i sig – men äktenskapet är förbehållet man och kvinna.

Naders kaldeiska vänner vid det bord där samtalet förs nickar instämmande. Man är också kritiska till den stora socialdemokratiska dominans som av tradition präglat Södertälje kommun alltsedan 1930-talet. En kritik som utan tvivel har fog för sig – under hela denna tid

Dålig integration

När det gäller integrationspolitik och flyktingmottagning anser Nader och övriga kaldéer jag talar med att Södertälje misslyckats. Abdullah Babbaoui, en man som ser ut vara i min egen ålder – alltså 55 plus – säger så här:

– Det är väl inga större fel på alliansregeringens principiella politik. När denna politik praktiseras ute i kommunerna går det dock sämre.

Nader Hillawi jämför situationen i Södertälje med den som rådde i södra Dalarna, dit han anlände 2001.

– Det är stor skillnad. När jag kom till Södertälje 2007 tyckte jag att jag befann mig i Irak eller någon annanstans i Mellanöstern. Integrationen fungerar dåligt här, det blir för stora koncentrationer invandrare till vissa områden som Hovsjö

och Ronna. Det var mycket bättre i Hedemora och södra Dalarna.

Ett särskilt problem i Södertälje, menar Nader, är att svenskundervisningen för invandrare inte har varit bra i Södertälje.

– Läraren som undervisade mig talade dialekt och uttalade inte de svenska orden på rätt sätt. Också på det området var det bättre i Dalarna.

Islamiseringshotet

Södertälje skiljer sig från Malmö och andra skånska städer samt de norra Stockholms-förorterna på så sätt att det finns små islamiserings-tendenser. Muslimerna har hittills varit för få för att detta skall ha hunnit bli något problem.

Nader har dock märkt, icke minst i form av kvinnor i muslimska kläder på de bussar han kör, att antalet muslimer har ökat. Vänner Marhwan Odeish, som jobbar som svetsare, fyller på:

– Ingen av oss kaldéer vill att det skall bli som i Irak. Vi har fått uppleva hur ett land har tagits ifrån oss av radikala muslimer. Nu vill vi inte att samma sak ska hända i vårt nya hemland, Sverige!

Många av de kristna irakier man talar med i Södertälje hävdar att några av deras bästa vänner är muslimer och att umgänget dem emellan fungerar utmärkt. Med ett kraftigt ökat inflöde, och de länder vi främst talar om är Somalia och Afghanistan, kan situationen emellertid komma att förändras till det sämre.

Särskilt om gruppen muslimer kommer under inflytande av radikala demagoger, av vilka det finns alltför många i södra Sverige och

i norra Storstockholms-området. Nader säger:

– I Rinkeby finns det en imam som förbjuder ungdomar att gå på disco och liknande. Det har stått en hel del i pressen om det. Och flera ungdomar från det området har rest till Somalia för träning med al-Shabab. Det här vill vi inte se i Södertälje. Nu finns det omkring 400 000 muslimer i Sverige, om tio år kanske en miljon om utvecklingen fortsätter. Abdullah Babbaoui är märkbart oroad:

– Det här är ingen bra utveckling. Muslimerna ökar i antal dag efter dag. Vi som kommer från Mellanöstern vet vad som kan hända.

Bara SD tar ställning

Jag tycker mig kunna skönja främst två orsaker till Sverigedemokraternas ökade popularitet bland kristna människor från Mellanöstern:

■ SD sluter upp bakom den traditionella familjen och äktenskapet mellan man och kvinna.

■ SD är det enda parti som tar islamiseringshotet på allvar

– Vi kaldéer har ingenting emot den islamska religionen, påpekar Nader Hillawi innan vi skiljs åt. Däremot är den islamska politiken en katastrof för samhället. Dessutom kan man ju fråga sig – om sharialagar nu är så bra, varför stannar muslimerna inte där det finns sådana? ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Ghalli Tellu sätter sitt hopp till Sverigedemokraterna

GHALLI TELLU är en man i mogen ålder som kom till Södertälje år 2000. Han har sitt ursprung i Irak och sina rötter i den kaldeiska, det vill säga kristet katolska, kommuniteten. Vi träffas för ett samtal på kaféet i Södertäljes rätt nyligen ombyggt och förnämliga stadsbibliotek.

– Jag måste tyvärr säga att jag inte trivs så bra i Södertälje numera, säger Ghalli och lägger den färdiga pannan i djupa veck.

– Utvecklingen under de senaste tre åren har varit dålig. Förra året brändes flera varuhus ned plus att vi har problem med ständigt återkommande bilbränder i stadsdelar som Hovsjö och Ronna. Våldsamheter och mord är vanligt förekommande. Jag bor i Geneta, där det visserligen är lugnare, men jag går ogärna ut efter klockan tio på kvällen.

Den senaste tidens rubriker i lokaltidningen Länstidningen bekräftar Ghallis bild av verkligheten i Södertälje. Dagen innan vi träffas har en man skjutits i benet i Hovsjö, dock utan livshotande skador. En tid dessförinnan blev en man som satt på ett kafé skjuten till döds. Därtill kommer de vanliga knivskärningar

som frekvent förekommer vid så kallade spritfester i privata lägenheter.

Är detta då en verklighet som går att förändra till det bättre? Det tror Ghalli Tellu:

– Kommunen måste låta människor leva vanliga liv. Som det är nu tvingas många tränga ihop sig sju-åtta personer i ett rum – sådant skapar en enorm situation vilket i sin tur kan leda till stress, missnöje och våldsamma urladdningar.

Ghallis uppfattning är att den socialdemokratiska ledda vänsterledningen i kommunen inte gör tillräckligt för att ta reda på de verkliga förhållandena.

– Man vänder sig till de egna sympatisörerna, andra socialdemokrater, vänsterpartister och miljöpartister, som ger en friserad bild av verkligheten. Vi som tillhör oppositionen – jag var tidigare aktiv i Moderaterna – kunde ha bidragit med information, men oss har man inte frågat.

Jag frågar Ghalli om förhållandet till kommunens ännu så länge relativt fåtaliga muslimer. Enligt Ghalli finns det inga konflikter för närvarande:

Ghalli Tellu, som nyligen gått med i Sverigedemokraterna, är starkt kritisk till sossarnas politik i Södertälje. På bilden intervjuas han av Tommy Hansson. Foto: Photo2be

– Nej, det är ju människor med vilka vi har en gemensam kultur och ett gemensamt språk, arabiskan. De flesta av mina bästa vänner är muslimer.

Något som på sikt kan förändra denna bild är dock det faktum att den muslimska invandringen, främst från Somalia, ökar.

Ghalli tar vidare upp det faktum att utbildningsnivån i Södertälje lämnar allt övrigt att önska. En av Lärarnas riksförbund gjord undersökning ger Södertälje jumboplatsen bland landets grundskolor. Detta är naturligtvis ett rungande underbetyg åt den socialdemokra-

tiska integrationspolitiken i Södertälje.

En av de saker Ghalli Tellu är kritisk mot – och den kritiken omfattar landets skolor i allmänhet – är sexualundervisningen:

– Små barn får lära sig saker de ännu inte är mogna för, till exempel om homosexualitet. Min generation fick ingen undervisning alls om sådant här utan fick själva ta reda på hur det fungerade mellan man och kvinna. Jag tror detta är en bättre lösning – sexualundervisningen i skolorna leder till ett översexualiserat samhälle. Se på alla våldtäkter, till exempel.

Ghalli Tellu var i sitt hemland yrkesverksam som advokat i 28 år och besitter en hög grad av bildning. När han vistades i USA på 1990-talet var han verksam som juridisk konsult. Under hela sin hittills tioåriga period i Södertälje har han emellertid inte lyckats hitta något arbete, och nu är han pensionerad. Just nu bekymrar han sig mest för att sonen inte får uppehållstillstånd i Sverige.

– Nu är vi många kristna från Mellanöstern som hoppas att Sverigedemokraterna ska kunna bidra till en förbättrad situation i Södertälje och Sverige, avslutar Ghalli – som gick med i SD 2009 – vår intressanta konversation. Han inser också, bland mycket annat, att SD:s linje om en restriktiv invandringspolitik är ett måste.

I Södertälje, där befolkningen till närmare 30 procent har invandrarbakgrund, har koncentrationen av flyktingar och invandrare definitivt blivit för hög. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Landskrona:

Kriminalitet, arbetslöshet och små krig

Fotbollslaget BoIS, Ven och Citaldellet. Självklart tänker vi på Landskrona, den lilla staden på Skånes västkust mellan Malmö och Helsingborg. En stad med många vackra byggnader och lång historia. Men tyvärr är det inte detta som är samtalsämnet när man pratar om Landskrona. Kriminalitet, integration och stora sociala problem blir i stället ämnen som numera förknippas med Landskrona. Landskrona ligger på alla topplistor. Och då pratar vi inte de bra topplistorna utan listorna över flest rån, misshandel och inbrott.

Landskrona har på ett par decennier förvandlats från en relativ idyll till ett kriminalitetens Mekka. Foto: Daniel Engström

TROTS STADENS relativt lilla storlek på cirka 40 000 invånare kan ändå Landskrona mäta sig med stora städer som Stockholm, Göteborg och Malmö när det gäller kriminalitet. Men hur kommer det sig att just Landskrona fick en sådan koncentrerad kriminalitet? De skånska städerna Trelleborg och Ängelholm som är i samma storlek som Landskrona har inte alls lika stora problem med kriminalitet.

Efter några år av stora polisinsatser i Landskrona har vissa brott minskat, men fortfarande etsar sig många grova brott kvar i Landskrona. "Avrättningar" på gator och rån i samma affär flera gånger i veckan

är inget ovanligt. För att förstå varför just Landskrona blivit drabbat måste man gå bakåt i tiden för att få fram de olika orsakerna.

Mer brott och arbetslöshet

Fram till 1980-talet hade inte Landskrona mer brott än någon annan stad. Landskrona var välmående, hade många arbetstillfällen och integrationen som många pratar om nuförtiden fungerade perfekt. Landskrona var en perfekt och trygg stad. Sedan hände det som inte fick hända.

Landskronas varv, stadens största arbetsplats, försvann. Av cirka

35 000 invånare drabbades 10 000 personer. Katastrofen var ett faktum när globaliseringens regler dömde ut Landskronavarvet. Folk flydde Landskrona när arbetstillfällena försvann med vinden. Kvar blev en stad med massarbetslöshet. Socialdemokraterna som styrde Landskrona vid denna tid hade ingen plan B, utan lät Landskrona förfalla. Istället för att ta tag i problemen blev i stället Landskrona en fristad för knarkare och alkoholister.

De flyttade från Malmö till Helsingborg på grund av att det var billigare att bo i Landskrona. Som om inte arbetslösheten var problem

nog fick Landskrona nu ta hand om en massa socialfall. Under början av 1990-talet ökade inbrotten och rånen rejält främst på grund av socialfall som behövde pengar till bland annat sprit och droger.

Gnuggade händerna

Landskrona hade låga skatteinkomster och var i ett desperat behov av pengar. Då fann det socialdemokratiska styret en chans att tjäna en slant.

På 1960-talet, då invandringen var stor till Landskrona, var det inga problem då invandrarna fick jobb direkt. Landskrona fick näm-

ligen pengar av staten för att ta emot invandrare. Socialdemokraterna gnuggade händerna. Nu fanns en chans att tjäna pengar.

I mitten av 1990-talet togs tusentals invandrare emot. Främst koso-voalbaner, som vid denna tid var tyngda av krig. Långsiktigt tänkande var det inte tal om utan nu kunde sossarna tjäna snabba pengar.

Vissa invandrare startade egna företag och butiker, men alldeles för många blev dömda till evigt socialberoende då inga jobb fann och utan ett styre som ville satsa. Med inget jobb och dålig framtidstro så började många den kriminella banan. Detta blandat med att Landskrona tagit emot många invandrare för sin lilla storlek gjorde kriminaliteten väldigt koncentrerad.

Små krig

Samtidigt började små krig mellan olika etniska grupper, främst albaner mot araber.

Så här har det fortsatt i 15 år, och eftersom det socialdemokratiska styret inte tog tag i det från början så har de kriminella rötterna växt sig fast långt ner i Landskronas själ. ■

Daniel Engström
SDU

Sverigedemokratisk politik en lösning!

POLITIKERNA I LANDSKRONA har ett stort ansvar vad gäller att stoppa den negativa trend som Landskrona visar. Medan de andra partierna försöker lösa problemen med komplicerade integrationsprojekt, har Stefan Olsson – ordförande för SD Landskrona – enklare lösningar.

– Landskrona måste jobba förebyggande för att stoppa nyrekryteringen av brottslingar. Dokumenterade verkningslösa projekt måste avslutas så att resurserna istället kan läggas på att prova nya koncept, berättar Stefan och menar att jobb är ett sätt att minska brottsligheten.

– I vårt budgetförslag ville vi lägga tio miljoner kronor riktade på ungdomsarbetslösheten. Vi fick

gehör för vårt förslag att höja åldern för kommunens sommarjobb från 18 till 20 år. Fler yrkesinriktade utbildningar och lärlingsplatser är något vi förespråkar för att skapa bättre förutsättningar till jobb.

– Stora ungdomsgång som går runt i Landskrona och skapar otrygghet startas redan i skolorna, och där menar Stefan att skolan har ett ansvar.

– Ungdomsgång i sig ser vi inte som ett större problem, så länge de inte stör ordningen eller sysslar med brottslighet, säger Stefan och fortsätter:

– Gängbildningar har tyvärr en tendens att falla för grupptricket, och här har skola och föräldrar ett stort ansvar. Som politiskt parti så

Stefan Olsson menar att SD-politik kan få Landskrona på rätt köl. Foto: Daniel Engström

kan vi tyvärr inte styra över detta mer än att försöka förespråka ökad polisen närvaro och vuxennärvaro på stan. Vi vill också se ett utökat sam-

arbete mellan skola och socialtjänst samt utöka antalet skolpsykologer. Stefan menar även att fritidsaktiviteter kan verka brottsförebyggande:

– Landskrona har idag ett ganska stort utbud av fritidsaktiviteter, säger Stefan. Men vi tror att vikten av att ha en meningsfull fritid är underskattad. Fritidsaktiviteter bör ses som ett förebyggande arbete för att undvika att ungdomar hamnar i kriminalitet och i stället hittar en meningsfull fritid i en socialt fungerande grupp. Problemen i Landskrona fortsätter, men kanske kan en sverigedemokratisk politik vara en lösning. ■

Daniel Engström
SDU

"De sitter i bubbelpoolen och tafsar på mig."

HUR ÄR DET ATT BO i Landskrona? Jag träffar Stina, en ung tjej som bor mitt i denna kriminella verklighet. Stina berättar att de två största problemen i Landskrona är de organiserade ligorna och de kriminella invandrargängarna. De kriminella invandrargängens offer oftast är vanliga ungdomar.

– Som tur är har jag aldrig jag blivit drabbad av grova rån och misshandelsfall, men många av mina väninnor har det, berättar Stina och fortsätter:

– Problemen jag upplever som jobbigast är när man är ute på dis-

kotek. Man vågar knappt gå därifrån sent på natten och väl inne på diskoteken kommer dessa gäng in och biter sig illa.

Stina berättar om hur stora gäng av invandrare kommer in på diskoteken och ogenerat börjar tafsa på tjejerna.

De tar under kläderna, och visst kan man säga till vakterna men oftast är de också rädda för dessa gäng, säger Stina.

Stina vill noga poängtera att detta även utförs av svenska ungdomar.

– Men oftast är de väldigt berusade, och säger man till de på skärpen så slutar de. Jag har många in-

vandrarväninnor som även råkar ut för detta och killkompisar bland invandrarna som ibland hjälper mig att dra bort de som antastar.

Frågan är givetvis varför polisen inte gör något åt saken.

– Det vågar de inte! Min väninnas kompis blev utsatt för misshandel men polisen ville inte att han skulle anmäla dem eftersom polisen inte kunde garantera hans säkerhet. Vem är det egentligen som bestämmer i Landskrona? Brottslingarna eller lagen? ryter Stina irriterat.

Sexualbrott blir vanligt i Sverige och kan ibland ta sig helt bisarra uttryck:

– Min väninna Caroline hade hantverkare hemma hos sig en dag när hon var själv. På eftermiddagen när de var färdiga så gick de. Men på kvällen kom en av hantverkarna tillbaka och knackade på. Caroline blev lite förundrad men släppte in honom ifall han glömt något. Helt plötsligt slängde han sig över henne och försökte våldta henne. Hon slet sig loss och ringde föräldrarna medan han sprang iväg. Detta ska inte behöva hända i centrala Landskrona mitt i en arbetsvecka, säger Stina.

Något våldtäktsförsök har inte Stina råkat ut för.

– Nej, men de säger det ena och

de andra när man går på stan på kvällarna. De är inte bara på diskoteken man blir antastad utan de händer även på inomhusbadet. Jag var där med familjen och satt i bubbelpoolen när vuxna arabiska män börjar tafsa på mig. Jag är egentligen inte bara arg på brottslingarna utan även på staten och kommunen, som inte tar detta på allvar, avslutar Stina. ■

Daniel Engström
SDU

Flyktingar versus utförsäkrade

TJOTUSENTALS PERSONER blir i dessa tider utförsäkrade och får därmed en ytterst blygsam ersättning från försäkringskassan.

Redaktionen för SD-Kuriren har nyligen uppmärksammat på ett exempel från Sollentuna kommun strax norr om Stockholm. Den som ej är med i en A-kassa erhåller 223 kronor per dag eller 4 906 kronor i månaden.

Detta kan jämföras med de flyktingar som anländer till kommunen och som kan inkassera bidrag om de följer en särskild introduktionsplan. Bidragen har följande nivåer:

- En vuxen: 8 760 kr.
- Ensamstående vuxen med ett barn utan rätt till underhållsstöd: 9 420 kr.
- Ensamstående vuxen med två barn utan rätt till underhållsstöd: 10 470 kr.
- Två vuxna med ett hemmavarande barn med rätt till underhållsstöd: 14 260 kr. ■

Alliansens katastrofala sjukförsäkringspolitik:

Stort lidande för utförsäkrade

ULF LINDSTRÖM är en av de personer som utförsäkrats sedan den borgerliga alliansen tog över makten. Han har klarat av utförsäkringen trots arbetskada, men det hade kunnat gå riktigt illa. I september 2009 sjukskrevs Ulf av sin läkare fram till och med april månad 2010 men redan i februari 2010 friskförklarade försäkringskassan honom. Ulf utförsäkrades trots att han hade ont och inte ens kunde hålla i en kaffemugg med ena handen, påpekar han.

För tidig friskförklaring

Före sjukskrivningen jobbade Ulf som reparatör vilket var något han trivdes mycket bra med. Efter flera år i branschen började han dock få känningar i armarna, vilket slutligen resulterade i något som kallas tennisarmbåge. Ulf Lindströms läkare bedömde att han inte var arbetsför och behövde vila armarna, något som försäkringskassan inte lyssnade på. Hur kan försäkringskassan anse sig stå över vad min läkare säger, är något som Ulf Lindström frågar sig

Ulf Lindström menar att det inte är bra att fastna i sjukskrivning och att det rent av kan vara skadligt att

hamna utanför arbetsmarknaden och menar själv, att han hellre inget vill än att jobba. Däremot anser han att försäkringskassans friskförklaring skedde alldeles för tidig och istället borde ha skett i slutet av juni.

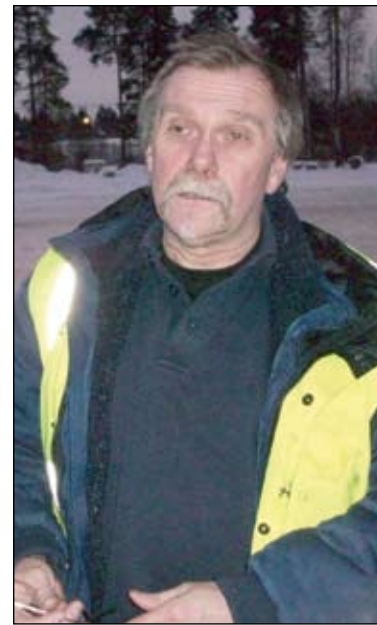
– Då skulle mina armar kunnat återställa sig bättre för att lättare kunna utföra andra arbetsuppgifter som i sin tur kunnat bidra till en bättre chans på arbetsmarknaden.

Har haft tur

Trots allt visar det sig att Ulf haft tur som lyckats klara sig igenom den läkande perioden samtidigt som han i dagsläget genomgår en utbildning genom Arbetsförmedlingen som mobilkransförare. Samtidigt bör frågan ställas om vad som hänt en person med psykiska problem hamnat i den här situationen.

– Vi vet genom medias rapportering att det är många som drabbats hårt av de nya reglerna regeringen satt upp och försäkringskassans bedömning av arbetsförhet, påpekar Ulf Lindström.

Utifrån de erfarenheter Ulf Lindström gjort som drabbad av utförsäkringen, har en rad förslag formulerats om hur man bättre ska kunna hantera de sjukas situation. Fokus

Ulf Lindström är starkt kritisk till alliansregeringens hantering av sjukförsäkringsproblematiken. Foto: Roger Hedlund

läggs på att inte öka samhällets kostnader ytterligare genom ogenomtänkta beslut.

– För det första är detta ett stort personligt lidande, samtidigt som samhället riskerar få större utgifter om en sjukskriven som ej är arbetsför tvingas ut i arbetslivet där ska-

dorna kan förvärras, hävdar Ulf och menar att de utförsäkrade då även förlorar sin rätt till rehabilitering.

Lyssna på läkarna!

Ulf Lindström påpekar även att arbetsplatserna måste anpassas bättre så att skador inte uppstår. Han efterlyser även ett större engagemang från läkare till att bättre hjälpa arbetskadade att leva med sina handikapp genom att jobba rätt.

– Reglerna måste vara utformade så att man lyssnar på läkarna, respekterar deras intyg och visar lyhördhet om personers arbetsförmåga och rehabiliteringstid, menar Ulf som säger sig vara kritisk till att använda sig av speciella försäkringsläkare.

– Arbetsförmedlingen ska fokusera på yrkesutbildningar som gör det möjligt både för arbetsskadade och arbetslösa att byta bransch, avslutar han. ■

Roger Hedlund

SD Gävle

Omtalad debatt i Kristianstad framgång för SD och Björn Söder

Den 14 januari hölls en omtalad debatt på regionmuseet i Kristianstad mellan Sverigedemokraternas partisekreterare Björn Söder och Anders Åkesson, Miljöpartiet. Debatten var indelad till fyra områden; kultur, kollektivtrafik, jämställdhet och personalpolitik.

Björn Söder har all anledning att se nöjd ut över sin insats i debatten med MP:s Anders Åkesson. Foto: Photo2be

BÅDE DET MEDIALA och det allmänna intresset för debatten var stort, en del åhörare fick stå utanför och följa debatten via TV-skärmar. En av de hetaste frågorna var när Söder riktade skarp kritik mot att skattemedel går till utställningar som Serranos "History of sex", en utställning som Söder uppfattar som pornografisk. Åkesson menade å sin sida att politiker inte ska vara smakdomare.

Söder riktade återkommande kritik mot Miljöpartiets prioriteringar i regionens budget. En ofta använd siffra i debatten var åttio

miljoner kronor, den summa som Sverigedemokraterna föreslår att omfördela från kultur till vård.

Miljöpartiets Anders Åkesson menade att åttio miljoner inte gör någon skillnad, då det bara räcker till att driva exempelvis fyra vårdcentraler. Söder å sin sida menade att fyra vårdcentraler kan göra en dramatisk skillnad för många sjuka och äldre samt att kultur i form av pornografiska verk aldrig kan betraktas som friskvård, något som däremot Åkesson anser.

Reaktionerna efteråt var många, bland annat kommenterade en ung

man tillhörande ett lokalt kommunistiskt parti debatten. Han menade att det var högst irriterande att se Björn Söder argumentera för Sverigedemokraterna med anledning av att Söder hade de rätta argumenten och poängerna, vilket han tyckte sakna hos Miljöpartiet. ■

Chang Frick

SDU

Allvarligt läge för demokratin:

Sverigedemokraterna anmäler SVT:s Agenda

Sverigedemokraterna har anmält SVT:s Agenda till granskningsnämnden.

DEN 31 JANUARI höll Sveriges television i programslaget Agenda årets första storpartiledardebatt med deltagande av de sju riksdagspartierna men där Sverigedemokraterna inte tilläts delta. Debattens moderator styrde dock vid flera tillfällen in diskussionen på SD, varvid andra partiledare föga oväntat riktade kritik mot vårt parti. Särskilt KD:s Göran Hägglund angrepp SD hårt.

Det har emellertid alltid tillhört demokratisk vett och etikett att låta en förfördelad part komma till tals. Om denna inte tilläts delta bör därför ej heller angrepp mot par-

ten i fråga tillåtas. Statstelevisionen valde nu att helt sonika bortse från denna enkla tumregel och gav Hägglund full frihet att utdela slag under bältet.

Representanter för SVT har tidigare sagt att Sverigedemokraterna inte kommer att bjudas in till valrörelsens partiledardebatter emedan partiet ännu inte är representerat i riksdagen. Det är ett tvivelaktigt resonemang. Inför riksdagsvalet 1991 tilläts exempelvis såväl Ny demokratis Ian Wachtmeister som Kristdemokraternas Alf Svensson att vara med i den avslutande partiledardebatten.

Det torde stå fullt klart att angreppen på Sverigedemokraterna kommer att fortsätta under kommande TV-debatter. Om SVT ändå

fortsätter att utestänga SD är läget för demokratin i landet mycket allvarligt.

Det bör vidare påpekas att Sverigedemokraterna under det senaste halvåret genomgående haft högre opinionstal än Kristdemokraterna och de senaste månaderna även Centerpartiet.

SD:s partiledare Jimmie Åkesson säger i ett uttalande:

– SVT:s agerande där man först utestänger oss från debatten och sedan bjuder in de övriga partiledarna att oemotsagda framföra falska beskyllningar och kränkande omdömen om vårt parti, är så magstarkt och odemokratiskt tvivelaktigt att vi kommer att anmäla Agenda till granskningsnämnden för bristande opartiskhet. ■

DDR-fasoner hos TV 4 och Kanal 5

I SLUTET AV JANUARI fick TV 4 och Kanal 5 en till synes briljant idé: väljarstödet för de olika partierna skulle mätas genom en opinionsundersökning via SMS. Projektet hann dock knappt börja innan det lades ner. Orsak: det gick alldeles för bra för Sverigedemokraterna!

Båda de nämnda kanalerna drabbades av akut skrämshicka då stödet för SD kom upp i 46,1 procent i höjd med den 1/2. Detta sedan 263 personer messat in sitt stöd för partiet.

Karin Eriksson, ansvarig utgivare för TV 4 text-TV, motiverade beslutet om nedläggning på följande sätt:

"Resultatet kan missuppfattas. Det som hänt är att ett gäng sveri-

gedemokrater har röstat ett oproportionerligt antal gånger."

Dan Panas, presschef vid Kanal 5, framhöll för sin del:

"Vi borde ha insett misstaget tidigare."

Tydligare än så kan knappast föraktet för demokratin hos Kanal 5 och TV 4 uttryckas: när Sverigedemokraterna får många röster rör det sig om "misstag" och att SD-stödet kan "missuppfattas."

Kanske kanalerna i fråga också vill lägga ner de allmänna valen om fel parti får alltför stort stöd från väljarna? Resonemang för tankarna till hur det var i den gamla, Sverige närstående, kommunistdiktaturen DDR (Östtyskland). ■

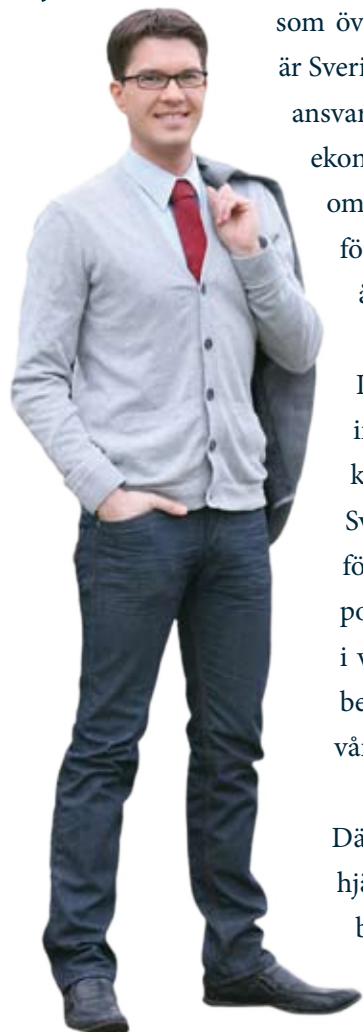
Bäste sverigedemokrat!

Jag tror att det är möjligt att förändra Sverige till det bättre och att det är möjligt att vända den nu pågående destruktiva förändringen av vårt land, som övriga partier gemensamt driver på. Jag tror att det är Sverigedemokraterna som kommer att visa vägen till en ansvarsfull invandringspolitik, pålitlig arbetsmarknad och ekonomisk trygghet för våra äldre. Jag är också övertygad om att Sverigedemokraterna har framgångsreceptet för att skapa trygghet och utveckling, så att Sverige åter ska kunna bli en världsledande nation.

I vårt Sverige är frihet, trygghet och en invandringspolitik med tydliga krav på dem som kommer till vårt land, självklarheter. Sverige behöver Sverigedemokraterna. Därför behöver vi ditt stöd för att kunna växa och få ett större inflytande på politiken i Sverige. Våra möjligheter till framgångar i valet 2010 är mycket stora, och det är endast våra begränsade resurser och brist på kandidater som är våra stora utmaningar.

Därför vill jag be Dig att bidra efter förmåga och hjälpa oss att skapa förutsättningar för en verkligt bra kampanj i den kommande valrörelsen 2010.

En kampanj som leder Sverigedemokraterna in i riksdagen 2010.

Bästa hälsningar,
Jimmie Åkesson

SD-Valfonden januari

Carina	200	Spamcan	100	Jimmy V	150
Lars	50	Jens N	100	Inge-Gerd O	200
Anonym	200	Bengt L	500	Sven-Erik K	200
Hans-Erik	600	Hans H	200	Stanley O	150
A-C B	150	Olle S	200	Greta J	400
Lennart L	100	Olov I	200	Lars C	500
Janos	500	Kurt H	100	Ingegerd A	200
Sonny P	150	Tommy O	100	Roland Q	500
Christer P	200	Tommy L	1 000	Claes-Göran C	600
Staffan E	500	Hans V	100	Helge B	2 000
Val 2010	150	Anonym	100	Lennart S	50
Nils H	200	Anonym	100	Leif D	50
Bennet O	700	Lennart S	100	SD- bidrag	150
Per O	1 000	Ulf L	500	Sune O	100
Jan Ö	500	Sture A	200	Kent HBG	100
Anonym	50	Anders H	300	Anonym	50
Edvin F	200	Anonym	200	Karl-Gustav B	100
Ingeborg P	200	K W	100	Ingrid J	200
John S	100	Margareta A	500	Mikael S	160
Stig L	142	Kungsbacka	160	Karl Erik S	50 000
Lars-Erik P	200	Spamcan	100	Emanuel M	200
Erik L	200	Erik P	100	Bosse S	150
Hermann	150	Markus L	100	Edvin Marcus	100
Joachim	10	Erik H	1 000	Per S	200
Martin N	50	Gunnar B	1 000	Claes-Göran J	200
Anonym	100	Marcus H	1 000	Björn B	500
Lars D	150	Ingvar G	200	Tomas D	500
Jörgen O	300	Torbjörn W	1 000	Spamcan	100
Gösta D	50	Stig R	25	Gåva	850
Fredrik J	1 500	Anonym	200		
Ulf J	200	Stieg Å	500		
Johannes F	300	Ove A	100	Saldo in 100101 = 1.840.497 kr	
Fredrik M	150	Jukka N	100	Gåvor januari = 78.922 kr	
Mattias S	50	Anette S	100	Saldo ut 100131 = 1.919.419 kr	
Tommy O	500	Gåva	75		

STÖD VALFONDEN!

Du kan välja att göra din inbetalning på BG 5308-3218 eller på PG 234565-0
Ange Ditt namn och "Valfond 2010"

Inga fler tomma stolar – därför behövs Du!

Valet 2006 blev en stor framgång för Sverigedemokraterna, inte minst på det lokala planet med stolar i hälften av landets kommuner.

På många håll i landet kom dessa framgångar som en överraskning och i flera kommuner fanns inte ens kandidater att fylla alla platser med. Någon möjlighet att tillsätta politiker i efterhand finns inte.

Naturligtvis ser vi det som ett stort problem att inte kunna leva upp till väljarnas förväntningar i alla de kommuner där vi fått förtroende att delta i beslutsfattandet. Därför har vi bestämt att det inte får bli några tomma SD-stolar i kommunerna efter årets val. Ett val som kommer att innebära ytterligare framgångar.

Vi kommer dock inte att kunna leva upp till denna målsättning utan hjälp från våra medlemmar, sympatisörer och väljare runt om i landet. Vi behöver ett stort antal nya politiker – personer som är beredda att ställa upp på valsedlar och dessutom axla ansvaret som Sverigedemokratiska företrädare i sina respektive kommuner.

Din insats kan vara avgörande. Bli politiker!

Roger Hedlund kommunfullmäktigeledamot

I Malmö får åldringar skylla sig själva

I Malmö får dementa åldringar skylla sig själva om de inte kan kommunicera med vårdpersonal som talar dålig svenska.

RIKSDAGSPARTIENA, från vänster till höger, har under ett antal år tävlat om att slå vakt om äldre invandrades möjlighet att kunna göra sig förstådda inom äldreomsorgen. Som ett resultat av detta har invandrare kvoterats in i äldreomsorgen och särskilda äldreboenden för olika etniska grupper poppar nu upp som svampar ur jorden.

Sverigedemokraterna anser att möjligheten att kunna kommunicera med sina vårdtagare bör gälla alla äldre och därför skriver vi följande i vårt kommunpolitiska handlingsprogram:

”Äldre invandrare som på grund av ålder, demens eller andra orsaker tappat förmågan att förstå och kommunicera på svenska skall om förutsättningar finns kunna få vård på sitt modersmål. Personalrekrytering till avdelningar för äldre invandrare som mist sitt andraspråk skall dock ske på basis av relevanta språkkunskaper och inte etnisk bakgrund. Behoven hos denna grupp av äldre invandrare skall inte få användas som ett rättfärdigande för att diskriminera etniska svenskar genom allmänna regler om etnisk kvotering och positiv särbehandling av invandrare, vilket ofta sker idag. Rätten att kunna förstå och bli förstådd av sin omsorgsgivare skall självklart också omfatta äldre svenskar. Invandrad äldreomsorgspersonal med bristande språkkunskaper skall erbjudas kontinuerlig språkutveckling

och kraven på kunskaper i svenska, svensk kultur och historia skall höjas vid nyanställning.”

I en rapport från Stockholms äldreomsorgsinspektörer 2006 konstaterades:

”Äldre med utländsk bakgrund har i dag större möjligheter än tidigare att få hjälp utförd av en person som talar deras modersmål, nästan oavsett vilket språk det handlar om. Samtidigt är det inte längre säkert att en äldre med svenska som modersmål får möta personal med tillräckliga kunskaper i svenska.”

Stockholms stad har reagerat på detta genom att erbjuda invandrad äldreomsorgspersonal språkutveckling.

Uppgifter från vårdpersonal och anhöriga liksom resultat från brukarundersökningar har visat att Malmö har samma problem som Stockholm fast i kanske än större skala. Många äldre svenskar är förtvivlade och upplever otrygghet av att inte kunna kommunicera med sina invandrade vårdgivare. Språkbristerna bland den invandrade personalen utgör också en säkerhetsrisk och ställer till problem i samband med rapportering och dokumentation.

Med anledning av detta lämnade SD Malmö för en tid sedan in en motion till kommunfullmäktige om att Malmö i likhet med Stockholm ska erbjuda språkutveckling till invandrad vårdpersonal med bristande kunskaper i svenska och att kraven på kunskaper i svenska skall höjas vid nyanställning.

När kommunstyrelsehandlingarna häromdagen damp ned i brevlådan, visade det sig dock att Malmös vänstermajoritet förordar ett avslag

Våra gamla och dementa är värd en betydligt bättre omsorg!

på motionen. Några språkproblem finns egentligen inte menar vänsterkartellen och skulle de ändå finnas så är det i så fall de svenska vårdtagarnas fel.

I remissvaren skriver man att, de svenska åldringarna måste ”bjuda till” för att förstå invandrare som inte kan prata ordentlig svenska. Man skriver också att ”värderingar och människosyn har stor betydelse för vilket bemötande man får”. Istället för att se till att de som vårdar äldre svenskar faktiskt kan tala

svenska, så är det alltså upp till de många gånger dementa svenska åldringarna att bjuda till. Lyckas de ändå inte förstå eller göra sig förstådda hos den invandrade personalen och därmed kanske får fel mat, fel medicin eller dylikt, så beror det på att de svenska åldringarna har brister i sin ”människosyn”.

Samtidigt storsatsar vänstermajoriteten i Malmö nu på att ge äldre invandrare äldreomsorg på det egna modersmålet. Detta med motive-

ringen:

– Det är viktigt att ge alla äldre en chans att kunna förstå och göra sig förstådda.

Som jag sagt tidigare, i det mångkulturella Sverige är alla lika, men vissa är mer lika än andra. ■

Mattias Karlsson
Redaktionen

”Med hjärtat i historien och blicken mot framtiden”

Omtanke om äldre – politik i verkligheten

Sverigedemokraternas Jens Leandersson (till vänster) brinner för de äldres situation i samhället.

EN AV MÅNGA i Sverigedemokraterna som verkligen står upp och försöker göra samhället bättre för pensionärerna är Jens Leandersson i Klippans kommunfullmäktige.

De andra partierna i kommunfullmäktige har verkligen tvingats bekänna färg sedan Sverigedemokraterna kom in i fullmäktige 2006. När SDK träffar Jens Leandersson så har han precis lämnat in en ny motion om att införa äldreboendevård för att sätta guldkant på tillvaron för äldre. Jens berättar:

– Förslaget innebär att ha äldreboendevård anställda. På så sätt ges de boende en aktivare vardag med promenader, sittgymnastik, tidningsläsning, att det anordnas samtalsgrupper om gamla tider och någon som har tid att bara lyssna.

Jens berättar vidare att det blir en dubbel vinst då den ordinarie personalen blir avlastad med mer tid över till de dagliga sysslorna.

Ett energiknippe

Bara att sitta ned och prata med Jens Leandersson innebär att man smittas av hans energi och det fullkom-

ligt sprutar ord ut ur munnen på honom när han berättar om allt de gjort och vilka storslagna visioner som finns.

– De andra partierna har sagt nej till att uppvakta och visa uppskattning av våra äldre och omsorgspersonalen på nationaldagen. Inte heller fick vi gehör för att införa en parboendegaranti som ger äldre rätt att leva ihop.

Med ett yvigt kroppsspråk och inlevelse så hamnar Jens på sidospår. Det är flera olika berättelser som växer fram, dels vad SD föreslagit men även personliga berättelser som skapar en förståelse för personen Jens och hans brinnande engagemang.

Det handlar mycket om hans morföräldrar och uppväxt. Hur de tog hand om honom när han växte upp och hur han tog hand om dem när de behövde hjälp. Det finns en människa med hjärtat i historien och blicken mot framtiden bakom förslagen och det politiska arbetet.

Det är både sorg och glädje i berättelsen. Hela tiden finns där ett patos över vad som är rätt och fel. Hur systemet trampar på människor och

hur politiker försvarar system över människor istället för att använda sunt förnuft och en humanistisk inlevelse, exemplen är många och slår en med oväntad kraft i magen.

Massor med förslag

Trots att de övriga partierna konsekvent röstar ned förslag som skulle ge en bättre äldreomsorg så är Jens hoppfull:

– Mycket av det som Sverigedemokraterna lyft fram har senare genomförts av majoriteten. Så med den erfarenheten så menar jag att behovsprövningen för särskilt boende på sikt kommer att slopas och att intelligenta larmsystem i hemtjänsten införs, att det anläggs trädgårdar för att stimulera äldres sinnen och minnen och inte minst att det tas fram en speciell hälsostrategi för äldre och funktionsnedsatta. Det är alla förslag från Sverigedemokraterna som Jens hoppas de andra partierna tar till sig. Jens Leandersson fortsätter:

– Det viktiga är att förslagen genomförs, inte vem som undertecknar förslagen. Det är en enkel regel inom politiken. Var positiv till allt

bra och negativ till det som är dåligt. Möjligheterna till lösning är alltid större än själva problemet.

När Jens trots sin relativt unga ålder sitter och är upprörd över att försäkringskassan skickat ut brev till Sveriges pensionärer, bland dem många fattigpensionärer, om sänkning av en redan alltför låg pension, så är det ett uppriktigt engagemang som skådas.

Oavsett vem av medlemmarna i Sverigedemokraterna i Klippan vi besöker så är det familjer med småbarn vi träffar på.

Med småbarn som far runt så är det samtidigt naturligt att det är engagemang kring barnomsorg och äldreomsorg inom Sverigedemokraterna i Klippan och hos Jens Leandersson i synnerhet. Det här är verkligen medlemmar och kommunpolitiker med hjärtat i historien fast med blicken mot framtiden. ■

Daniel Engström
SDU

Debatt – Ted Ekeroth sågar FN:

Ersätt FN med "Demokraternas förbund"

"Vi, folken i de Förenta Nationerna, är beslutna att ånyo betyga vårt tro på de grundläggande mänskliga rättigheterna, på den värdighet och värde hos varje människa, på lika rättigheter för män och kvinnor och av nationer stora och små" – från FN stadgan, 1945

TANKEN MED Förenta Nationerna som en internationell organisation med syfte till att främja demokrati och rättvisa var och är god. Men 61 år senare och med facit i hand kan man snabbt inse att det enbart blev en god idé. FN har istället, såväl i praktiken som på ett mer principiellt politiskt plan, agerat i direkt strid med den grundande FN-stadgan och deklarationen för mänskliga rättigheter. Trots försök att reformera denna organisation har problemen kvarstått och i många fall förvärrats – till diktaturernas stora glädje.

En majoritet av medlemsländerna i FN är inte att betrakta som fullständiga demokratier; många av dem är snarare rena diktaturer, vilket har gjort att organisationen blivit en redskap för despoterna och deras politik som innefattar många och grova övergrepp, däribland regelrätta folkmord. Enligt Freedom House räknas hela 54 procent av medlemmarna i FN – och därmed generalförsamlingen – till denna grupp. Därför har det praktiska resultatet blivit att generalförsamlingen varit oförmögen att göra det jobb som det var tänkt att de skulle göra: att kämpa för en bättre värld.

FN och mänskliga rättigheter

Kommissionen för mänskliga rättigheter (UNCHR) bildades 1946 och gavs i uppgift att ta fram ett dokument som specificerade vilka rättigheter alla människor har. Den 10 december 1948 antogs "Universella deklarationen för mänskliga rättigheter" av FN:s generalförsamling, tre år efter att Förenta Nationerna bildades. I deklarationen kunde man läsa (artikel 19):

Envar har rätt till åsiktsfrihet och yttrandefrihet, denna rätt innefattar frihet att utan ingripande hysa åsikter samt söka, mottaga och sprida upplysningar och tankar genom varje slags uttrycksmedel och utan hänsyn till gränser.

Hur ska man tolka denna artikel när man samtidigt kan konstatera att kommissionen och FN upprepade gånger försökt inskränka yttrandefriheten?

Både generalförsamlingen och UNCHR (som nu är ersatt av Mäniskorättsrådet, UNHRC) har i flera omgångar antagit resolutioner för att förhindra kritik av islam. Redan 1999 antog UNCHR en resolution där man beklagar att "islam ofta och felaktigt förknippas med brott mot mänskliga rättigheter och terrorism". Liknande resolutioner har upprepats varje år fram till 2006.

Kommissionen blev alltså ett redskap för totalitära antidemokratiska krafter i allmänhet och muslimska teokratier i synnerhet. Exempel på medlemmar som varit

med i kommissionen är Kina, Pakistan, Zimbabwe, Saudiarabien, Algeriet, Syrien, Libyen och Nigeria, vilka knappast kan anklagas för att vara intresserade av att upprätthålla mänskliga rättigheter. År 2004 valdes dessutom Sudan in i rådet trots den massiva mordkampanj på icke-araber som då pågick och fortfarande pågår i Darfur. När ämnen som härrör till islam kom upp på dagordningen – att stena kvinnor, hedersmord, könsstympning och dödsstraff för kritik mot islam – misslyckades kommissionen att ens yttra sig i ärendet. Detta med anledning av den stora övervikt av muslimska länder i organet.

Den 18 december 2008 antog FN:s generalförsamling, för tredje året i rad, en resolution där man uppmanade medlemsländerna att "införa skydd" i sina lagar mot "förtal av religioner". Den enda religion som nämns vid namn är – föga förvånande – islam. Resolutionen var sponsrad av Uganda och stöddes av OIC, "Organization of the Islamic Conference". Rösttalen blev 83 för och 53 mot.

Norrmannen Trygve Lie var FN:s förste sannolikt också mest kompetente generalsekreterare.

Riktade mot Israel

Efter hård kritik, då självaste Kofi Annan erkände att "spridda reformer inte kommer att räcka", ersattes kommissionen 2006 med "Rådet för mänskliga rättigheter". Det ansågs vara svårt att bibehålla samma namn när allt fler nu anmärkte på att det sällan eller aldrig antogs kritiska resolutioner mot något annat än staten Israel. Nästan hälften av kommissionens alla landspecifika resolutioner är riktade mot Israel. Kommissionen satte upp en särskild punkt i agendan bara för Israel, punkt 8, medan punkt 9 behandlar övergrepp "i alla delar av världen".

Även generalförsamlingen har samma anti-israeliska vinkling som antar cirka 20 resolutioner varje år mot Israel och i princip inga mot resten av medlemsländerna – trots de väldigt många och brutala övergrepp som sker i Afrika och många arabiska och muslimska länder. Inte nog med det; FN har inte mindre än tre specialorgan dedikerade för "den palestinska saken".

När kommissionen ersattes med UNHRC proklamerade Louise Arbour (High Commissioner for Human Rights) att det var "gryningen till en ny era". Detta trots att inga mekanismer hade införts för att

FN-byggnaden i New York är förvisso pampig men motsvarar knappast organisationens skamfilade rykte.

undvika att rådet skulle få samma problem som kommissionen och FN hade. Vår egen Jan Eliasson, som skulle överse FN:s så kallade reformarbete, meddelade att det var "en ny början för att främja och skydda mänskliga rättigheter" och att rådet skulle vara "principfast, effektivt och rättvist".

USA, med flera, ville införa ett stopp för medlemskap i rådet för de länder som FN:s säkerhetsråd hade antagit resolutioner mot på grund av brott mot mänskliga rättigheter. Detta hörsammades inte, utan ordningen blev densamma som i kommissionen. USA valde därför att rösta mot skapandet av rådet, men det gjorde däremot inte Etiopien, Libyen, Saudiarabien, Sudan och en mängd andra diktaturer.

Kraven för att bli del i det nya rådet är egentligen bara att en majoritet av generalförsamlingen röstar för, och det spelar alltså ingen roll hur illa landet i fråga har betett sig. Följaktligen invaldes 2006 Algeriet, Kina, Kuba, Pakistan och Saudiarabien i rådet; 53 procent av länderna ansågs vara "fria" enligt Freedom House. I valet 2007 valdes bland annat Egypten, Angola och Qatar in och nu var andelen fria länder nere på 49 procent.

Skydda diktaturer

Föga förvånande blev rådet en kopia av kommissionen med exakt samma problem, uppbyggnad och utförande: att skydda diktaturer, att underminera arbetet för mänskliga rättigheter och att kväsa kritik mot islam. Inledningen blev farsartad med nio av tolv resolutioner riktade mot Israel; inte en enda resolution under det första året riktades mot de övriga 19 värsta förbrytarna (enligt Freedom House), däribland Burma, Saudiarabien och Somalien. I en rapport gjord av fredspristagaren Jody Williams sas uttryckligen att Sudan begick "storskaliga internationella brott i Darfur" men rådet gjorde inga fördömanden av Sudans handlingar.

I mars 2009 antog rådet en Pakistan-sponsrad resolution som säger att "förtal av religioner" är att likställa med övergrepp mot de mänskliga rättigheterna och i vanlig ordning var islam den enda religion som nämndes vid namn.

Det talas mycket om rasism i FN och hur man inskränker yttrandefriheten för att bli av med den. Man

arrangerade två konferenser om rasism, 2001 i Durban och 2009 i Genève, som båda urartade till en rasistisk och antisemitisk smörja där samma despoter som nämnts ovan vände det hela till en hatfest. Den senare konferensen möttes tack och lov med aningen större skepsis från Europa och även Sverige, dock inte så kraftfullt som man hade kunnat önska.

Att FN har politiserats för att tjäna vissa syften borde också stå klart när man läser den FN-rapport som släpptes 2009 där det hävdas att "invandring är lönsam för alla parter". Rapporten togs upp med förtjusning i svensk media. Författarna hade redan i inledningen deklarerat att man ser fri migration som en mänsklig rättighet, och att reglerad migration är att jämföra med slaveri.

"Man måste ställa sig frågan om inte FN:s närmast heliga position i Sverige är orättvis och missvisande."

En av de mer kända FN-fadäserna är "mat-för-olja"-programmet som startade 1996 i samband med sanktionerna mot Irak. Tanken var att Iraks civilbefolkning skulle slippa de värsta effekterna av sanktionerna och att Irak skulle därför få mat och medicin i utbyte mot olja. Det hela resulterade dock i att Saddam Hussein själv tog ut närmare 13 miljarder dollar. Stora pengar dirigerades även till olika terrorgrupper runt om i världen. FN var inblandad i hela den smutsiga affären från början till slut. Benon Shevan (chefen för programmet), Kofi Annan, Kojo Annan (Kofis son) och en mängd andra personer hade antingen själv tagit pengar eller underlåtit att undersöka svindelriktet när det kom till deras kännedom. Kofi Annan kritiserades för detta. Han accepterade kritiken, men valde att sitta kvar och förväntade sig inte att någon annan skulle avgå heller.

Flertalet andra korruptionsskandaler har uppdragats där hundratals miljoner dollar har försvunnit. Enligt Frank Montil, som ledde utredningarna om vart pengar som var ämnade till tsunami-offren hade

gått, har FN "inte lärt sig någonting från olja-för-mat-skandalen". Han uppskattar att tsunamni-svindelriktet ligger på över 500 miljoner dollar.

Man måste ställa sig frågan om inte FN:s närmast heliga position i Sverige är missvisande. Sverigedemokraterna drar sig inte för att säga obekväma sanningar vad gäller inrikespolitiska sakfrågor, och vi bör inte dra oss för att gå i frontlinjen även vad gäller viktiga internationella frågor. Bilden av FN som en hederlig, effektiv, pålitlig och rättvis organisation är falsk. Det är dags att vakna upp till verkligheten:

- Skandalerna och diktaturvurmandet är inga undantag. Det är inget som några "reformer" kan åtgärda, det är något som är ingrott i FN:s organisation.

- Folkmord efter folkmord har ägt rum framför ögonen på FN; Rwanda och Darfur är två aktuella exempel med liten eller ingen handling från FN. Deras ineffektivitet bottnar i ett stort inflytande av mordiska diktaturer.

- Diktaturer och antidemokrater har större användning för organisationen än någon av de fria nationerna i Väst. Med deras majoritet kan FN anta vilken resolution som helst och styra inriktningen för generalförsamlingen, rådet för mänskliga rättigheter och organisationen som helhet.

Stort första steg

Som ett led i en ärlig, rakryggad och hederlig utrikespolitik menar jag att Sverigedemokraterna bör ta avstånd från FN och istället verka för "Demokraternas förbund" som John McCain uttryckte det. En internationell organisation bestående av demokratiska och fria nationer med syftet att främja våra värderingar och vår västliga civilisation.

Det är min bestämda uppfattning att även om Sveriges problem i första hand ska bemötas här i Sverige är vi på inget sätt isolerade från skeenden i Europa, Asien eller Afrika och det är dessvärre därför relevant och viktigt att bemöta hot tidigt – innan det knackar på vår egen dörr. Islams brutala framfart i Afrika eller Libanon, som FN länge ignorerat, kan te sig irrelevant för oss svenskar. Men vi vill inte en dag vakna upp och inse att alla runt om oss har gått samma väg till mötes. Vi klarar oss inte ensamma.

Även om många av nationerna i Väst – inklusive Sverige – skulle behöva ett rejält uppvaknande vad gäller den utrikespolitiska inriktningen skulle avståndstagandet från FN och bildandet av ett "Demokraternas förbund" vara ett stort första steg mot en rakare och ärligare utrikespolitik och i längden en fredligare värld. ■

Ted Ekeroth
Sverigedemokraterna

Dansk psykolog vid SD:s islamseminarium i Stockholm:

– Den muslimska kulturens första offer är muslimerna själva

– Islams växande inflytande över våra västerländska samhällen är en av Sverigedemokraternas viktigaste frågor.

DET FRAMHÖLL SD:S internationelle sekreterare Kent Ekeroth i sitt hälsningsanförande vid SD:s endagsseminarium "Icke-muslimerna under islam" i Stockholm den 31 januari. Det blev ett både välbesökt och intressant möte, där seminariedeltagarna fick höra tre högt kvalificerade talare presentera sina erfarenheter av islam och islamism.

Förste talare var Kuel Jok, verksam som föreläsare vid Helsingfors universitet och bördig från Sudan där han växte upp i en muslimsk miljö. Han byggde upp sitt anförande kring en power-point-pre-

sentation av egna foton från inbördeskriget i Sudan. Han berättade Kuel Jok på sitt dynamiska sätt. Han försvann till Pakistan 1996, men fundamentalismen försvann inte. Så måste till exempel alla kvinnor bära döljande klädsel.

1993 inledde NCP jihad mot alla som opponerade sig mot islamiseringen av det sudanska samhället, vars traditionella mångfald inte erkändes av de islamistiska makthavarna med al-Tourabi som ledande ideolog. Att döda så kallade otrogna betraktades som en god gärning. Krigföringen mot alla muslimer, kristna och animister som gjorde motstånd var brutal.

– Bland annat kunde dessa få händer och fötter amputerade i enlighet med sharia-lagstiftningen. Många drevs iväg och otaliga kvinnor våldtogets. Mord var en fullt ac-

för samma sak som folket i Sudan.

– Det måste ni bestämma utifrån er egen nationella tradition och kultur, svarade Kuel Jok.

Den islamistiska döds-kulten

Näste talare var Farshad Kholgi, en debattör, skådespelare och föreläsare som är bosatt i Danmark efter att 1984 ha flytt med sin familj – tillhörande religionen Bahá i som följdes obarmhärtigt i mullornas Iran – undan Khomeinis diktaturregim i Teheran.

– Jag är en fri världsmedborgare, förklarade Farshad inledningsvis på sitt frimodiga sätt. Våra föräldrar lärde oss frihetens ideal, och vi märkte att samhället under shahens regim höll på att bli redo för något slags demokrati. Men så kom ayatollah Khomeini till makten. Revolutionen var i början inte islamistisk. Det var när de olika grupperingarna ansåg sig behöva en samlande ledare som man vände sig till Khomeini i Paris.

Och den obskyre imamen Khomeini lovade acceptera värden som tolerans, yttrandefrihet och tillväxt. Inom ett år var dock situationen helt förändrad. Khomeini hade ljugit:

– Enligt islam så får en muslim ljuga om det behövs, förklarade Farshad Kholgi.

Farshads far var länge övertygad om att västvärlden skulle komma till den iranska oppositionens hjälp. När så icke skedde flydde familjen och hamnade i Danmark.

– Värden som demokrati, frihet och tolerans är inte begränsade till någon särskild del av världen, underströk Kholgi. De tillhör hela världen. Jag har efter 25 år i Danmark lyckats skapa ett fritt liv och anpassat mig till danska traditioner. Men det känns ledsamt att mina jämnåriga kamrater i Iran inte fått uppleva detta.

Farshad påpekar att startskottet för den islamistiska självmordsbombarkulturen avfyrades just i Khomeinis Iran. Mullorna började exportera sin ideologi, och företeelser som Hamas och Hizbollah skulle inte kunna existera utan stöd från Teheran. Farshad Kholgi avvisar eftertryckligt allt tal om dialog med

islamistregimerna:

– Man kan inte prata med kriminella psykopater som Irans president Ahmadinejad, Hitler eller Stalin. Eller Josef Fritzl, för den delen. Det bästa man kan göra är i stället att stödja dem som är för frihet i Iran – då motverkar man också islamiseringstendenserna i Europa.

Liksom Kuel Jok gjorde i sitt anförande hänvisar Farshad till den islamistiska döds-kulten:

– Överallt skulle det skrikas "Död åt ..." än det ena, än det andra. Överallt sattes upp bilder på döda människor, så kallade martyrer, vilka dödat både sig själva och andra.

Pessimistisk om integrering

Dagens siste talare, den unge danske psykologen Nicolai Sennels, har i sin yrkesutövning umgåtts mycket med unga muslimska förbrytare. Hans bok i ämnet – Bland kriminella muslimer – blev en bästsäljare och har sålts slut i flera upplagor i Danmark. Sennels är skeptisk till muslimsk integration. Han ger fyra exempel:

– Det är för det första stor skillnad hur man värderar vrede. Om man tappar fattningen och börjar skrika hos oss ses det som ett nederlag. I den muslimska världen ses denna typ av beteende som en styrka. Ett parodiskt exempel var när muslimer i hela världen blev upprörda över att någon i väst hävdade att islam är en våldsam religion – då protesterade man genom att lova halshugga och stympa alla som hade fräckheten att påstå detta ...

– För det andra anses man i västvärlden osäker om man är överdrivet känslig för vad andra säger om en. I muslimsk kultur är det precis tvärtom – där förväntas man agera våldsamt för att försvara sig, vilket har med den hedersrelaterade kulturen att göra. Men det är inte hedersamt att döda sin egen far eller dotter eller annan släkting!

– Vidare finns det en stark känsla av att tillhöra en viss grupp i ett islamskt samhälle. Det skapar en känsla av att stå i opposition till andra. Visst finns det en grupptillhörighetskänsla också i väst, men inte

alls lika uttalad. Och man bör vara medveten om att muslimer sinsemellan ofta talar fientligt och rasistiskt om oss västerlänningar.

– Slutligen fick många av de kriminella, unga muslimer jag talat med många möjligheter att reda upp sin situation. Man utnyttjade

Kent Ekeroth hälsade välkommen till SD:s islamseminarium. Foto: Tommy Hansson

Talarna, från vänster Nicolai Sennels, Farshad Kholgi och Kuel Jok, gav åhörarna en mycket initierad bild av islam och dess natur. Foto: Tommy Hansson

sentation av egna foton från inbördeskriget i Sudan.

– Konflikterna och våldet i Sudan började med att det radikal-muslimska partiet NCP (National Congress Party) tog makten i en militärkupp 1989 och lovade omvandla Sudan till ett islamistiskt samhälle med sharialagar.

Så skedde också i detta krigshärjade land, som efter utropandet av självständigheten 1956 bara har haft en tioårsperiod (1972–1982) som varit fri från krigiska förvecklingar.

Mötte bin Ladin

– Jag ställdes öga mot öga med Usama bin Ladin vid universitetet i

cepterad del i politiken, och när FN:s säkerhetsråd antog resolution 1706 mot politiska mord protesterade fundamentalisterna.

Idag, menar Kuel Jok, finns ingen rättvisa i Sudan. Islam har blivit en religion för att döda människor. Och när så sker utstöts regelmässigt utropet "Allahu akbar", det vill säga Gud är stor.

– Gud är stor också för mig, säger den kristne troende Jok. Gud är inte någon som dödar människor. Ibland när jag hör utropet "Gud är stor" i Helsingfors, undrar jag vilken Gud man menar.

Någon i publiken frågade vad vi måste göra för att vi inte skall råka ut

Demokratin värnas:

DF-politiker vill ha valobservatörer till Sverige i september

MORTEN MESSERSCHMIDT, representant för Dansk Folkeparti (DF) i Europaparlamentet, har i ett brev till parlamentets polske ordförande Jerzy Buzak föreslagit, att valobservatörer ska sändas till Sverige för att övervaka riksdagsvalet den 19 september 2010.

Det skriver Daniel Bennetsen i den danska tidningen Politikken den 23/12 2009. Anledningen till Messerschmidts förslag är de problem han menar valhanteringen i Sverige brottas med.

Sveriges eget intresse

– Jag önskar inte misskreditera den

generella viljan till demokrati i Sverige, citeras Messerschmidt i Politikken. Men efterhand har bilden av Sveriges sätt att handskas med mindre – och i synnerhet invandringskritiska – partier blivit så grumlig, tvetydig och omgärdad av rykten, att det må ligga i Sveriges eget intresse att få systemet kontrollerat av oavhängiga observatörer.

Myglar bort valsedlar

Morten Messerschmidt anser att Sverige i realiteten inte har hemliga val. I och med att det inte finns en gemensam valsedel, där alla partiernas namn finns angivna, tvingas den enskilde väljaren att i vallokalen of-

DF:s EU-parlamentariker Morten Messerschmidt kräver att internationella valobservatörer skickas till riksdagsvalet i Sverige i september. Foto: Jens Leandersson

fentligt ta ett partis sedel. Detta kan, menar Messerschmidt, leda till att en väljare med sympatier för ett kontroversiellt parti drar sig för att ta sitt favoritpartis sedel.

Det faktum att många väljare tar flera eller alla partiernas valsedlar just för att undvika detta fenomen behandlas inte i artikeln.

Ett annat oskick som frekvent förekommer vid val i Sverige är att vissa valförrättare myglar bort valsedlar för partier vederbörande ogillar. Inte minst Sverigedemokraterna, men även partier såsom Piratpartiet (PP) och Feministiskt Initiativ (FI), har råkat ut för detta. Vilket har föranlett FI:s Gudrun Schyman att

också hon föreslå att internationella observatörer skickas till det svenska riksdagsvalet senare i år.

Professor Jörgen Elklit, valforskare vid universitetet i Aarhus i Danmark, ger enligt artikeln i Politikken Morten Messerschmidt principiellt rätt i att valet i Sverige bör övervakas.

Dock menar han att Messerschmidt borde ha vänt sig till Sverige och inte till EU-parlamentet. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Sveriges sista stavkyrka

En interiör från Hedareds enkla men vackra stavkyrka. Den är belägen i byn Hedared ett par mil utanför Borås i Västergötland och är världens enda bevarade stavkyrka utanför Norge. Ett svenskt kulturarv väl värt att bevara! Foto: Mattias Karlsson

EN STAVKYRKA är en kyrka byggd av trä i stavverk. Den har en bärande konstruktion av stolpar som står på liggande syllar och bär upp väggband. De bärande elementen i väggarna utgör på detta sätt ramarna för en fyllning av stående plankor; stavar, vilket byggnadstypen har fått sitt namn efter.

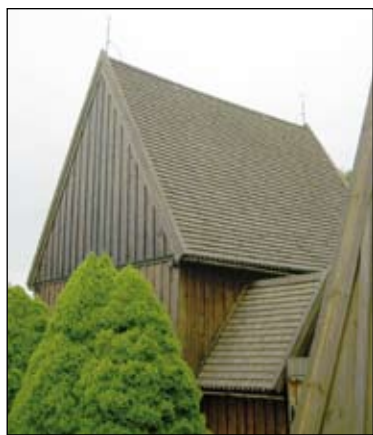
Stavkyrkorna är en rest av en mycket gammal och specifikt nordiskt arkitektur. Många forskare menar att stavkyrkans historia går tillbaka ända till hednisk tid och att de är kopior av de nordiska asatempeln. Vissa forskare menar till och med att de äldsta stavkyrkorna faktiskt är asa-tempel som helt enkelt togs över av de kristna under tidig medeltid.

När man hör ordet stavkyrka så tänker nog de flesta på Norge och de fantastiska byggnader som finns bevarade där. Mindre känt är att det även i Sverige fanns ett relativt stort antal stavkyrkor bevarande ganska långt fram i tiden. Tyvärr har dock de svenska stavkyrkorna förstörts på olika sätt. Alla utom en.

I byn Hedared ett par mil utanför Borås finns världens enda bevarade stavkyrka utanför Norge. (Även i Skaga utanför Karlsborg finns det en stavkyrka. Den är dock uppförd i modern tid efter en förlaga som stod på den gamla kultplatsen ända till år 1826, då den revs för att få slut på offerandet!)

Kyrkan är inte lika gammal som vissa av de norska stavkyrkorna med rötter i vikingatidens slutskede. Den uppfördes sannolikt i början av 1500-talet som kopia av en äldre stavkyrka som stått på platsen. Delar av interiören går dock tillbaka

till 1100-talet. Varför Hedaredborna valde att uppföra sin ”nya” kyrka enligt gammal sed när alla omkringliggande kyrkor byggdes med nya tekniker vet man inte, men det är en lycklig omständighet.

Hedareds stavkyrka sedd utifrån. Foto: Mattias Karlsson

Hedareds enkla så kallade ”enskippiga” kyrka kan på intet sätt mäta sig med de mer spektakulära bevarade norska stavkyrkorna som byggts i flera våningar och utsmyckats med drakhuvuden och annan fornnordisk ornamentik. I all sin enkelhet är den dock en vacker liten påminnelse om vårt anrika kulturella arv och väl värd ett besök. Under hela sommarhalvåret är kyrkan öppen för allmänheten och under vissa tider finns där också kunniga guider som berättar om byggnadens historia. ■

Mattias Karlsson
Redaktionen

STELLAN BOJERUD KOMMENTERAR

”Janus” Guillou bytte ansikte

JANUARI ÄR SEDAN 153 f.Kr årets begynnelsemånad och uppkallad efter den romerska solguden Janus, vilken avbildas med två ansikten, ett som blickar mot framtiden och ett som ser tillbaka på det förflutna.

Jan Guillou har likt Janus två ansikten och samtidigt minst två skepnader, en sann och en förljugen. Svårigheten är att söka klarlägga när han talar sanning och när han ljuger.

Den 17 februari 2009 uttalade en i sälpålsjacket klädd Guillou självsäkert om SD, som han funnit vara vare sig rasistiskt eller främlingsfientligt. Som ”gammalgädda” i branschen var det otänkbart att han missat något och två dagar senare skrev han i Aftonbladet:

”Till sist bara en småsak. Vad var Sverigedemokraternas tanke med att släppa Aftonbladet in på livet? Helt säkert inte det som Jimmie Åkesson påstod, att det var för mina vackra ögons skull.

Kalkylen var enklare och råare än så. Medialt kan Sverigedemokraterna knappast förlora. Varje journalistiskt försök att förklara vad de står för blir ett fall framåt för dem. De kommer därför att gilla den här berättelsen.”

Det var för ett år sedan. Men Guillou kom på andra tankar, för den 3 januari 2010 skrev han i Aftonbladet:

”Den här historiebeteckningen hade Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson god koll på. I februari förra året följde jag nämligen med honom under nästan en veckas tid på resa runt i partiorganisationen. Den bild jag fick av partiet var klar och entydig. [...]

För det första att det var smyggrasism som gällde. Alla medborgare måste förstå att är man mot invandrare skall man rösta på Sverigedemokraterna. Däremot var alla öppna rasistiska yttringar strängt förbjudna i partiet. [...]

Men jag tror att Jimmie Åkesson och hans hejdukar har missat sig på en avgörande punkt. Ord är mycket farligare än stenar. Och utan den skyddande hinnan av smyggrasism har det nu blivit skamligt att rösta på Sverigedemokraterna. Hade de suttit stilla och hycklande i båten hade de säkert kommit in i riksdagen. Men vill verkligen fyra procent av befolkningen rösta på ett idiotparti som förklarar sig öppet rasistiskt? Det tror jag faktiskt inte.”

Jan Guillou påstår sig alltså redan i februari 2009 ha genomskådats SD, men han hänvisar även till Jimmie Åkessons numera riksbekanta artikel i Aftonbladet den 19 oktober 2009. Den artikeln framkallade många kommentarer, men då teg Guillou.

I februari 2009 var det en stark och självsäker Jan Guillou, som trotsigt gick tvärt emot mediadrevet mot SD väl medveten om att han därmed fick uppmärksamhet och kunde visa sin storhet och journalistiska integritet.

Ett år senare är det en solkig och ömklig Guillou, som rättar in sig i

Jan Guillou avslöjades nesligen som avlönad agent för den sovjetiska spionorganisationen KGB. Guillous försök att försvara sig från dessa anklagelser imponerar inte på SD:s kommentator Stellan Bojerud, som i detta inlägg går till rätta med vänsterpajesen Jan Guillou som satt lögn och bedrägligt beteende i system.

den rasiststämplande journalistikaren i hopp om att bli tagen till nåder.

Det som fick Janus Guillou att byta ansikte var med all sannolikhet en artikel i Expressen den 28 oktober 2009 där Guillou avslöjades såsom KGB-agent. Det återstår mycket att utreda rörande Guillous samröre med Sovjetunionens underrättelsetjänst, men det är tillräckligt känt redan nu, för att kunna kalla honom spion.

En spion är någon som går främmande makt tillhanda med upplysningar av det slag som beskrivs i tryckfrihetsförordningen kapitel 7, paragraf 4. Jan Guillou har erkänt att han under åren 1967–1972 regelbundet träffade företrädare för KGB, sedan han värvats som agent av Evgenij Ivanovitj Gergel. Det kan hållas för visst att KGB inte skulle ha omhuldat Guillou under sex års tid, om han inte levererat intressanta underrättelser.

Men det är bara det ena av Janus Guillous ansikten, för samtidigt som han arbetade för KGB ägnade han sig åt att rapportera om sina partivänner i maoistiska SKP och kollegorna inom FiB/K till Säpo-männen Folke Axman och Rolf Jonsson. Som inte det var nog, lämnade han även information till socialdemokraterna Pierre Schori och Anders Thunborg.

Frågan är vem eller vilka som Guillou svek och vad som är lögn eller sanning. Det finns ett sätt att närma sig den frågan, nämligen att betrakta vad han skrivit om sin värnpliktstjänstgöring i självbiografiska ”Det stora avslöjandet”:

”Men saken är den att jag ändå låg inkallad på hemlig tjänstgöring i

flottan. Ja, jag hann faktiskt bli korpral innan misstaget upptäcktes. [...] Alltså. För att klara av det hemliga först. Varje år utbildas ungefär 25 värnpliktiga på sådant sätt att dom efter en eventuell kapitulation och då Sverige alltså befinner sig under sovjetisk (”främmande makt”) ockupation skall kunna provocera igång en motståndsrörelse.

Nå, tanken var alltså att vi skulle utbildas i sabotage, sprängämnesteknik och närstrider, särskilt närstrid i mörker. Alltså då man skall kunna skära huvudet av motståndaren med en pianotråd spänd mellan två trähandtag, eller skära halsen av honom med bajonett så kvickt att det bara hörs ett ploppande när luftstrupen går upp, trycka in ett finger i ögat på honom samtidigt som man slår av hans nyckelben med höger armbåge så att han böjer sig ned så att man kan slå atlaskotan på honom.”

Jan Guillou säger sig alltså ha ingått i ett hemligt elitförband avsett att verka som motståndsrörelse i händelse av en sovjetisk ockupation. Han riktigt frossar i hur han lärt sig att döda med sina bara händer.

Verkligheten var dock inte alls fullt så dramatisk. Guillou utbildades nämligen till plutonbefäl vid ett basförsvarsförband, som hade till uppgift att gräva skyddsgröpar, sätta upp larmminor och bevaka krigsförtöjda örlogsfartyg.

Kapten Sixten Svensson, legendarisk i svenska marinen som ”Torped-Sixten” skriver på Newsmill bland annat:

”Jan utmärkte sig direkt. Cirka 45 år efter händelsen inträffat är det utan dokumentation inte lätt att gå in i detalj. Men bland kanske 1000 värnpliktiga, framstod unge Jan både vad gäller uppträdande och klädsel.

Han uppträdde på ett sätt som gjorde att han blev tillsagd vid flera tillfällen. Bl a försökte han provocera en ung högbåtsman. Men Jan var inte längre i det civila. Verkligheten hade kommit i fatt honom. Den unge högbåtsmannen bidrog med all tydlighet till att få den yngre Jan att utnyttja sitt dubbla medborgarskap redan efter ett par månader. Han lämnade flottan, skall vi säga med svansen mellan benen.

Med denna korta artikel är det klarlagt att Jan Guillou ryckte in för militärtjänstgöring på Karlskrona Örlogsskolor, inte till ett elitförband, utan ett förband som väl snarare jämförelsevis höll en låg klass.”

När nu Jan Guillou bestämt sig för att kalla SD för ett öppet rasistiskt idiotparti kommer naturligtvis frågan vad vi ska kalla honom. KGB-spion eller Säpo-angivare, misslyckad skogsmatros eller våldsmantromantisk mytoman? ■

S. Bojerud

SDU-Jesper räddade sin vän ur brinnande bil

I december var det mycket uppmärksamhet runt värmlänningen Jesper Eriksson. Sent en torsdagskväll i December räddade han livet på sin vän Emilie, sedan bilen de satt i slagit runt på en mindre väg i närheten av Torsby. Jesper lyckades få ut Emilie ur den brinnande bilen bara sekunderna innan den var övertänd. De båda klarade sig med mindre skador.

Jesper är medlem i SDU och berättade gärna stolt om det för media. Media har såklart valt att framställa detta mer eller mindre villigt.

- Aftonbladet har beskrivit händelsen bäst hittills, säger Jesper till SD-kuriren.

Vad mer finns att tillägga än att Jesper är värd alla tapperhetsmedaljer som finns, när han med risk för eget liv och med stor ansträngning lyckades få ut sin väninna ur bilen.

Daniel Engström
Extern skribent

Unga sverigedemokrater kämpar för naturen

Har du alltid drömt om att bo i en av hobbitarnas hålor från Sagan om ringen? Det kanske blir verklighet om Sverigedemokraternas ungdomar i Landskrona får bestämma. Daniel Petersson och Henrik Persson ifrån SDU Landskrona har skissat fram idéer på att bygga så kallade organiska hus. Hus som endast byggs av organiska, nedbrytbara material.

- Det är väldigt lika hobbitarnas hus, förklarar Daniel Petersson. Det är i princip en kulle med ett hus inuti.

Idén känns kanske en aning märklig, men i bland annat Storbritannien har flera liknade hus uppförts. Idén går till så att man bygger en stomme som liknar ett skelett av en kulle. Sedan lägger man skyddsplast över sin "kulle" för att slutligen lägga ett lager jord över kullen. Givetvis tillkommer både fönster och dörrar, samt regler för brandskydd och säkerhet.

- Vi vill göra detta för att folk i Sverige ska få upp ögonen för alternativt husbyggande, säger Daniel. De är billigare än vanliga hus, ett cirkapris kan bli mellan

Henrik och Daniel visar stolt upp ett förslag. Foto: Daniel Engström

100 000 och 200 000 kronor för ett komplett och miljövänligare hus som också passar Sverigedemokraternas syn på samhället. Dessutom kommer man att minska värmekostnaderna drastiskt och det tjänar både de som bor där och miljön på.

Att något sådant här tar tid att introducera förstår både Daniel och Henrik.

- Vi hoppas att Sverigedemokraterna i Landskronas fullmäktige tar upp idén 2011, berättar Daniel. Sedan ska det diskuteras i alla fall minst ett år, så kanske 2012 skulle man kunna börja med byggandet. Folk är alltid lite svårstartade på nya sätt att tänka.

Att få hus som liknar kullar kanske inte är ett lättaste att få in

dagens samhällsbild.

- Jag tycker att man kan bygga dessa husen i princip överallt där det finns grönska, naturlig miljö och där det finns kuperad terräng, menar Daniel. Annars är det bara att skapa en grönska, jag tror ingen stör sig på det.

- Sedan är det upp till var och en vem som ska bygga dem, om det ska vara privatbyggt eller om det bli något bolag, förklarar Henrik. Vi vill att kommunen ska underlätta för alla som väljer att bygga på detta miljövänliga sätt.

Om detta blir verklighet beror också på de andra partierna och vad invånarna tycker. Men en sak är säker: för Sverigedemokraterna är miljön viktig.

För mer information om organiska hus, besök gärna www.simon-dale.net/house

Daniel Engström
Extern skribent

SDU får en nybildad arbetsgrupp i Kristianstad

Lördagen den 16 Januari bildades en ny arbetsgrupp inom SDU med geografisk täckning över nordöstra Skåne. Syftet är att med tiden skapa en lokalförening som ska täcka Osby, Östra Göinge, Hässleholm och Kristianstad kommuner.

- Väljarstödet är mycket stort i nordöstra Skåne och vi ser en stor potential att engagera många förstagångsväljare, berättar Chang Frick som tagit initiativ till arbetsgruppen.

Tanken är att under våren ska representanter från SDU ha besökt samtliga gymnasieskolor i de fyra kommunerna och planeringen kring detta har redan kommit igång. Utöver detta kommer arbetsgruppen även arrangera

utbildningsmöten där både ungdomar lokalt är välkomna som engagerade square runt om i landet. Till både utbildningsmöten som besök på gymnasieskolor finns ambitionen att arbeta fram ett lokalt kampanjmateriel riktat till förstagångsväljare, ett arbete som redan har kommit igång.

- Utöver detta så kommer SDU-gruppen vara en resurs att räkna med för moderpartiet lokalt, och vi har redan flera engagerade personer som kommer hjälpa till i valrörelsen. Vi ser med stor tillförsikt på fortsättningen av 2010 och är övertygade om att vårt arbete kommer att ge resultat på valdagen i september, avslutar Chang Frick.

På bilden från höger; Chang Frick, Thale-Marie Haugen Claesson, Marlen Jensen, André Jonsson och Charlott Qvick.

Varje söndag klockan 15.00 kommer arbetsgruppen ha möten i Kristianstad för att följa upp arbetet lokalt.

Louise Erixon
Förbundssekreterare SDU

Distrikt SDU Väst bildat

Hej Aron Emilsson, nybliven ordförande för stordistriktet SDU Väst. Kan du berätta lite om dig själv och hur det kom sig att SDU Väst bildats?

- Jag är 19 år fyllda och studerar statsvetenskap på Göteborgs universitet. Mina intressen vid sidan av politiken är kulturhistoria och jord- och skogsbruk.

Förutom att vara nybliven ordförande för SDU Väst, sitter jag i styrelsen för SD Lerum och är på andra sätt aktiv i diverse frågor inom Sverigedemokraterna.

Jag har länge varit intresserad av samhällsengagemang och under gymnasietiden var jag ordförande för elevrådet på Lerums gymnasium. William Petzäll var den som tog det slutgiltiga initiativet att bilda SDU Väst, vilket var mycket positivt med tanke på den massiva medlemstillväxt vi upplever inom Västgöta-regionen.

Hur tror du att framtiden ser ut för ert distrikt?

-Jag tror att framtiden är mycket ljus för SDU Väst. Vi upplever en kontinuerlig medlemstillväxt och min förhoppning är att vi snart kan sätta igång med en intensiv medlemsvård och därigenom bygga upp en stark organisation med många lokalavdelningar och kontaktpersoner. SDU Väst är ju ett stort distrikt med många kommuner och valdistrikt. Det jag vill fokusera på inom distriktet är organisationsbyggande, utbildning och aktiv medlemsvård så att vi står starka inför valet.

Vad har ni för målsättningar och för planer under året?

- SDU Väst ingår i det block som organiserar valrörelsen och det vi kommer fokusera på i ett första skede är aktiv medlemsvård i syfte att rekrytera valarbetare samt börja ansöka om bokbord på

SDU Väst med Aron, tredje man från höger.

skolor. Det är viktigt att vi är ute i god tid för att förbereda partiets viktigaste valrörelse!

Vad har ni åstadkommit hittills sedan bildandet?

- Hittills har vi hunnit bilda

själva distriktet, hållit styrelsemöten med mycket upplägg och planering, skickat in administrativa handlingar för organisationsnummer med mera samt börjat planera våren och dess alla aktiviteter. För övrigt kommer distriktet hålla årsmöte i slutet av februari och förhoppningsvis blir då dagens interimistiska styrelse vald och kan fortsätta med ett aktivt styrelsearbete. Vi planerar också för sociala aktiviteter under våren för att lära känna våra medlemmar.

Louise Erixon
Förbundssekreterare SDU

Debattforum
Bloggar
Bilder
Filmer
Intressegrupper
...och mycket mer

Ungsvensk.se

Barock!

Mattias Karlsson kommenterar uttalanden

Vänstermajoriteten i Malmö: Det är angeläget att etniska svenskar bjuder till för att förstå andra dialekter och brytningar. [...] Ytterst handlar kommunikation om bemötande. Värderingar och människosyn har stor betydelse för vilket bemötande man får och ger. (Utdrag ur remissvar på SD:s motion om att åtgärda språkbrister bland äldreomsorgspersonal, Malmö KS 2010-01-13)

Mattias Karlsson: Mot bakgrund av bland annat en brukarundersökning inom äldreomsorgen som visade att en betydande del av den invandrade vårdpersonalen talar så dålig svenska att de äldre svenska vårdtagarna inte förstår vad de säger, så motionerade SD Malmö om att språkkraven inom äldreomsorgen skulle höjas. Den styrande vänsterkartellen avtog motionen och menade istället att de ofta dementa svenska åldringarna måste bjuda till mer för att förstå. Lyckas de ändå inte förstå den invandrade personalen så är det förmodligen något fel på de äldre svenskarnas människosyn menade man. Samtidigt satsar vänsterkartellen mångmiljonbelopp på att kunna ge alla äldre invandrare vård på deras hemspråk. Detta med motiveringen: "Det är viktigt att ge alla äldre en chans att kunna förstå och göra sig förstådda". Jag hoppas innerligt att Malmös väljare "bjuder till" på valdagen så vi en gång för alla blir av med detta svenskfientliga styre ...

► ► ►

Lars-Ingvar Ljungman, kommunalråd (M) i Vellinge: Det var alltså inga pekpinor från Stockholm. (Sydsvenska Dagbladet 2010-01-17)

Mattias Karlsson: Lars-Ingvar Ljungman påstår att Vellingemoderaternas helomvändning i invandringsfrågan inte på något sätt är kopplad till påtryckningar från partiledningen. I november 2009 sa Lars-Ingvar Ljungman: "Det kan inte längre vara ett kommunalt problem i Sverige att ta emot denna strida ström av tonårspojkar från oroshärdar i Asien och Afrika." Några veckor senare när han blivit uppringd av partiledningen i Stockholm så sa han istället så här: "Situationen är synnerligen akut. Inte ens vi kan stå bredvid och konstatera att det inte är vårt problem. Vi får också ta vårt ansvar." Alternativet till att moderaternas partiledning med partipiskans hjälp har kört över det kommunala självbestämmandet är att Vellingemoderaternas ledning är en samling hållningslösa mähän som inte vet vad de tycker från en vecka till en annan. Inget av alternativen torde dock utgöra något starkt argument för Vellingeborna att rösta moderat i september.

► ► ►

Sociolog Carina Tigervall: Invandrarkaraktern är en varm och känslig person, i kontrast mot kalla och stela svenskar. [...] Även om känslomhet i de studerade filmerna framställs som något eftersträvanvärt och sympatiskt, riskerar dessa positiva motbilder att förstärka traditionella, och ofta rasistiska, föreställningar. (Avhandlingen *Folkhemsk film – med "invandraren" i rollen som den sympatiska Andre*)

Mattias Karlsson: Carina Tigervall har i en studie visat att invandrare under 40 år av svenskt filmskapande genomgående har skildrats på ett positivt sätt, medan etniska svenskar har skildrats på ett negativt sätt. Slutsatsen hon drar av detta är att svensk filmindustri är rasistisk. Mot invandrarna!

► ► ►

Moira von Wright, blivande rektor på Södertörns högskola: Påbjudandet av snäv kunskap med en given mening är inte förenligt med skolans jämställdhetssträvanden. (Rapport till skolverket, "Genus och text")

Mattias Karlsson: Södertörns högskola, som sannolikt rymmer fler uttalade kommunister än Vänsterpartiet, ser passande nog ut att få en totalt verklighetsfrånvärd rektor som förnekar förekomsten av objektiva sanningar och som menar att vetenskapen måste underordna sig den kulturradikala vänsterns högst egendomliga ideologi och logik. I den ovan citerade rapporten menar hon att det är ett utslag av "manlig logik" att i en lärobok i fysik påpeka att folksagan om en skatt vid regnbågens slut inte kan vara sann eftersom regnbågen inte finns på en bestämd plats. Von Wright menar att det är fel att säga att någonting är mer sant än något annat. Hela fysikämnet måste därför göras om så att dylika "förringanden av regnbågen" inte ska kunna förekomma i framtiden. "En genusmedveten och genuskänslig fysik förutsätter [...] att en hel del av det traditionella vetenskapliga kunskapsinnehållet i fysiken plockas bort." Sker inte detta så menar von Wright att detta riskerar att leda till "ett återskapande av de orättvisor som jämställdhetssträvandena försöker att råda bot på."

Förstå frågan innan du svarar!

DET ÄR ALLTID EN FÖRDEL om man förstår en fråga innan man försöker sig på att besvara den. Inom politiken som i andra livets situatio-

ner. Det demonstreras av följande historia:

En man klädd i skrynklig kostym och med slipsen på sned kommer med något ostadiga steg in i en tunnelbanevagn. Hans skjorta är vidare nedsmetad med läppstift och hela han stinker öl, brännvin och spyor. Han sätter sig ned, slår upp sin tidning och börjar läsa. Han vänder huvudet åt höger och inser att han hamnat bredvid en katolsk präst.

– Ursäkta, fader, sluddrar han, men vet ni vad som orsakar ledgångsreumatism?

Prästen samlar sig till några

stränga förmaningsord:

– Det skall jag säga dig, min son. Det orsakas av ett oansvarigt leverne, dåliga kvinnor och en myckenhet av alkohol!

Mannen återgår till sin tidning och muttrar:

– Det var som tusan ...

Prästen känner nu medlidande och säger:

– Förlåt om jag tog i för mycket ... hur länge har du lidit av ledgångsreumatism?

– Det är inte jag som gör det, svarar mannen. Enligt tidningen här är det påven som har ledgångsreumatism. ■

Linus Bylund är trebarnsfar och kontorsråtta. Nästan alltid har han ett leende på läpparna. En dag insåg han att alla arga brev han skickar till journalister inte gjorde någon nytta. Därför startade han bloggen Den förbannade sverigedemokraten som genomsyras av en lätt ilsken attityd med glimten i ögat.

Konstruktiv klimatdebatt eller pajkastning?

Trots att jag inser att jag riskerar att göra mig ovän med båda sidor i klimatdebatten känner jag att jag måste vädra några synpunkter i ämnet. Jag tycker nämligen att debatten präglas av alltför mycket dogmatism och pajkastande, från alla håll.

På den ena barrikaden har vi, grovt förenklat, miljötalibaner som dels menar att jorden snart går under av klimatförändringarna, dels tror att lösningen är att hela världens folk radikalt ändrar sitt sätt att leva. Det torde inte vara en slump att det företrädesvis är marknadsekonomiföraktande vänsterindivider som står för dessa idéer; allt löser sig, bara staten får bestämma tillräckligt mycket över människors liv.

Domedagsprofetior bygger knappast förtroende för den som uttalar dem. Dessutom kan man inte på fullaste allvar tro att vare sig västvärldens eller utvecklingsländernas befolknings privata sopsortering eller cyklande till jobbet medför någon väsentlig skillnad på de samlade utsläppen. Den typen av "åtgärder" tjänar snarare som värktabletter för ett dåligt samvete. Godhetskappa på om du tar cykeln i stället för bilen, typ. Som kuriosa i sammanhanget kan nämnas att om man skulle minska Sveriges totala privatbilism till hälften så skulle det innebära en teoretisk minskning av världens koldioxidutsläpp med mindre än 0,02 procent.

På den andra barrikaden har vi, även här grovt förenklat, klimatförändringsförnekarna. Hållningen här tycks vara att eftersom det finns forskare som inte håller med om den etablerade linjen så är allt som miljötalibanerna säger lögn och rappakalja. När det framkom att en handfull forskare från IPCC (FN:s Klimatpanel) hade mörkat fakta och plockat godbitarna ur statistiken, då tycker man sig från klimatförändringsförnekarnas sida kunna avfärda allt vad mänsklig klimatpåverkan heter.

Man tar sig för pannan! Bara för att det framkommit att en handfull forskare trixat med rapporter för att dölja något man inte kan förklara så betyder ju inte det att grundtesen är fel. Ingen annanstans i forskningsvärlden sägas en hel teori på grund av att en fåtal förespråkare agerat oetiskt. Allvarligt, tror ni att merparten av världens forskare gaddat ihop sig i en konspiration i syfte att ljuga om klimatet?

Nej, låt oss skipa tramset och ställningskrigen. Låt oss, som sig bör i låsta lägen, försöka hitta några gemensamma nämnare för att lösa detta på bästa sätt. Jag hoppas att de flesta människor kan ställa upp på följande "checklista":

- Det finns miljöproblem, stora eller små, orsakade av människor.
- Miljöfrågor är i de flesta fall globala och vi bör gemensamt arbeta för att lösa dem.
- Att elda olja eller andra fossila bränslen kan knappast påstås ha en positiv effekt på miljön. Därtill finansierar vår oljekonsumtion instabila stater och maktsfärer, ofta med förtryckande styre och extremistisk agenda. Alltså borde vi sträva efter att upphöra med detta och hitta nya källor till energi.
- En rad uppfinningar, och utvecklingar av befintliga sådana, kommer att lösa många av jordens energiproblem, utan att det måste inverka nämnvärt på vare sig tillväxt eller levnadsstandard. Med effektiva elbilar, luftvärmepumpar, fusionskraft, kärnkraft, och så vidare, så kommer den nuvarande strävan att rädda miljön genom "att köra lite mindre bil" bli skattretande. Alltså måste vi satsa mer pengar på forskning inom energiområdet.

Det är jättebra om varje enskild människa försöker leva på ett så energieffektivt sätt som möjligt, men lösningen på framtidens problem kommer att finnas i forskning och teknik. För att forska och utveckla effektivt behövs samarbete, behövs stimulans, behövs pengar, behövs skatter, behövs konsumtion.

God tillväxt och politiker som vågar satsa på framtiden är lösningen. Kan inte det vara en rimlig slutsats att enas kring?

Hallå där, Anders Berglund!

ANDERS BERGLUND, 33, har varit ensam representant för Sverigedemokraterna i kommunfullmäktige i Nykvarn i Stockholms län sedan valet 2006, då partiet fick ett mandat som ett resultat av kommunalvalet.

– Det är rätt tråkigt att vara ensam företrädare för partiet, man blir lätt låst i sitt agerande, säger Anders som dock känner sig nöjd med samvaron med övriga ledamöter i fullmäktige.

– Absolut. Jag känner mig inte utfryst på något sätt utan har blivit respekterad, säger Anders. Som i fullmäktiges sammanträdeslokal sitter mellan en vänsterpartist och en nationaldemokrat.

Dessa tre partier – SD, V och ND – har ett mandat vardera i fullmäktige, där det lokala Nykvarnspartiet (NP) är störst med tolv mandat.

Om sverigedemokratiska fritidspolitiker ute i landets kommuner görs ofta gällande att de är passiva i kommunalpolitiken och skriver få motioner. Länstidningen i Södertälje försökte sig i en artikel i oktober 2009 på skamgreppet att hävda samma sak om Anders Berglund i samband med att denne skrivit två motioner – en om att förbjuda *burqa* och *niqab* i kommunens skolor, en om att kommunen skulle säga upp avtal om flyktingmottagning.

Där högg man emellertid i sten. I ett radioprogram kort tid innan artikeln skrevs hade det nämligen

fastslagits, att Anders Berglund i själva verket varit den flitigaste motionären i hela Stockholms län med 21 egenhändigt författade motioner under mandatperioden! Följaktligen tvingades tidningen gå ut med en rättelse dagen efter att artikeln skrevs.

Jag frågar Anders hur många av motionerna som har antagits av kommunfullmäktige.

– Ingen, svarar Anders framt. Det enda jag fått igenom är ett tilläggsyrkande i samband med att kommunens jämställdhetsplan behandlades.

Vid ett tillfälle väckte Anders Berglund en motion om att slopa avgiften för trygghetslarmet för kommunens äldre invånare.

– Det var budgetförhandlingar innan, då en ledamot från Folkpartiet hade samma yrkande som jag innan min motion hann behandlas. Så motionen föll.

Det är säkert många sverigedemokrater som känner igen sig i den behandling som den gången vederfors Anders Berglund: de etablerade partierna påstår sig ta avstånd från SD i allt men tvekar inte att stjäla SD:s förslag om möjligheten uppenbarar sig. Svinaktigt var ordet.

Anders Berglund är född i Hudinge mitt emellan Stockholm och Södertälje 1976. Han har bott i Nykvarn i tio år efter att närmast dessförinnan varit bosatt i Södertälje. Nykvarn var en kommundel i Södertälje innan orten den 1 januari

1999 efter en folkomröstning blev egen kommun. I Nykvarn bor drygt 9 000 personer, att jämföra med Södertäljes närmare 85 000.

Har du någon fråga du brinner för, Anders?

Anders Berglund, SD:s fullmäktigeledamot i Nykvarn, har varit flitigaste motionären i Stockholms län med 21 motioner. Foto: Tommy Hansson

– Det är tryggheten, att man ska kunna gå säker på gator och torg. Situationen är inte så farlig i Nykvarn, då är det betydligt värre i Södertälje. Två mördade personer har dock hittats vid sjön Yngern under senare år. Sedan har det också hänt att en buss från Södertälje kapats av invandrungsdomar och körts till Nykvarn i samband med gängbråk, man slogs med järnrör och liknande – polisen kom dock rätt snart.

Särskilt äldres rätt till trygghet på sin ålders höst är något som enga-

gerar Anders Berglund.

Anders Berglund är, trots sin relativa ungdom, en veteran i Sverigedemokraterna:

– Ja, jag gick med i partiet redan 1994. 2002 fick SD en procent av rösterna. 2006 blev det typ 2,3 procent och alltså ett mandat i fullmäktige. Eftersom Nykvarn fick flest röster i valet till Europaparlamentet i juni med nära 4,3 procent av rösterna är chansen stor att vi ökar betydligt i valet i september!

Anders tipsar att det är situationen i Södertälje med dess höga kriminalitet, omfattande invandring och bristande integrering som gjort att Sverigedemokraterna under senare år fått kraftigt ökade sympatier även i Nykvarn.

Anders Berglunds familjesituation omfattar flickvän och hund. Han arbetar som kock i Stockholm och brukar jobba extra på en Vaxholms-båt om somrarna. När det blir någon fritid över – vilket inte inträffar alltför ofta – är det främst fiske och matlagning (!) som gäller.

– Jag lyssnar också mycket på musik, där vikingarock och då gärna Ultima Thule är favoriten, avslutar Anders. Som dessutom gärna åker motorcykel. ■

Tommy Hansson

Chefredaktör

3 frågor till 3 sverigedemokrater

1. Senaste lästa bok?
2. Favoritmaträtt?
3. Min okända talang?

Sara-Lena Bjälkö, undersköterska, Falkenberg

1. "Den orolige mannen" av Henning Mankell.
2. Varma chips med fläskfilé, sallad, tomat och bearnaisesås.
3. Den som läser nu kanske inte vet att jag kör dragracing.

Angelika Bengtsson, studerande, Malmö

1. "Nattvandranden" av Björn Hellberg.
2. Färsk fisk och skaldjur som pappa tillagar.
3. Har spelat viola i kammarorkestern på Malmö musikskola.

Jonas Grahn, Jönköping

1. "Den glömda soldaten" av Guy Sajer.
2. Fläskkorv med vitsås och potatis.
3. Jag kan räkna upp Sveriges alla regenter.

Alia Khalifa: Förbjud mig inte att vara mig själv

Plagget borde barnförbjudas

ETT EXEMPEL PÅ EN ofullständig integrationspolitik är Alia Khalifa. Hon kom till Sverige för drygt 20 år sedan och är bosatt i Rinkeby norr om Stockholm. Av religiösa skäl vill hon bära *niqab*, en heltäckande klädedräkt som bara lämnar ögonen fria.

Efter andra veckan på en barnskötarutbildning vid ett vuxengymnasium i Tensta fick Alia av sin rektor veta, att skolan av säkerhetsskäl beslutat förbjuda henne bära *niqab*. Hon protesterade och fick så småningom rätt att bära sin klädsel under resten av utbildningen.

– Det här är ett skrämmande exempel som vi på inga villkors vis vill se i Södertälje, inskräper SD:s Nader Hillwai.

Några som definitivt torde avvisa Khalifas muslimska kläder är de barn hon i framtiden ska sköta. Att behöva se en kvinna i svart *niqab* varje dag är inget man unnar ens barnen till ens värste ovän. ■

Louise om bisarr intervju – med känguru!

LUISE ERIXON, partikanslist och förbundssekreterare i SDU.

Det ryktas att du nyligen blev intervjuad av en känguru. Stämmer det?

– Haha! Ja, en känguru tittade in på partikansliet och ville filma lite för ett nytt barnprogram om politik.

Du släppte in honom?*

– Ja, det är ju inte varje dag en känguru knackar på.

Bryr sig barn verkligen om politik?*

– Det kan de säkert göra, på något vis, men det här var förstås bara ett sätt att driva med mig. Det lät lite väl märkligt med ett samhällsprogram för barn mellan fem och tio år.

Så du förstod att det var ett skämt?*

– Jag anade det redan efter första frågan, men man vet ju aldrig och jag ville inte vara oförsämd så de fick fortsätta ett tag till. När jag sedan förstod att det var Kjell Eriksson [”Kjelleman”] som dolde sig bakom kängurudräkten gick det upp ett ljus.

Vad gjorde du då?*

– Jag drog honom i svansen, haha. Nej, jag blev faktiskt irriterad och avslutade intervjun. Men då hade de förstås redan fått tillräckligt med material för att göra ett hysteriskt roligt inslag där jag pratar om zebbor och leker med barbie dockor. Jag framstår nog som oerhört lurad, men det får jag väl bjuda på.

Inga fler intervjuer inplanerade? Med en giraff, kanske?*

– Haha! Nej, jag tror jag begränsar mig till mänskliga reportrar framöver. ■

Möte i helvetet

► Hitler och Stalin står ned-sänkta i helvetets träsk. Hitler är uppenbart missnöjd med sin belägenhet och säger till sin kollega:

– Visst, jag lät mörda 15 miljoner judar, polacker, ryssar, zigenare och en massa andra. Men varför skall jag behöva stå till halsen i gytthan när du, Josef, som tog livet av 70 miljoner, bara står till midjan?

Stalin blir inte svaret skyldig:

– Jag står på Lenin ... ■

SD-SUDOKU

			7	3				
3					4			8
9								4
					2			
5	7	8					9	
	6					7		
	1	5	9				8	
			2		7	6		
			6			9	5	